

Plenaire 33

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

28 maart 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de cijfers van het Vlaams Gebruikersoverleg voor Personen met een Handicap betreffende de wachtlijsten in de gehandicaptenzorg	1
MOTIE VAN ORDE Voorstel tot spoedbehandeling	5
ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de recente overeenkomst tussen het BOIC en de federale minister van Defensie betreffende topsportcontracten bij het Belgisch leger	5
ACTUELE VRAAG van de heer Kurt De Loor tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de oproep tot meer diversiteit bij het gemeentepersoneel	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marie-Rose Morel tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over antidiscriminatie bij lokale besturen	8
ACTUELE VRAAG van de heer Flor Koninckx tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het rendement van onbemande camera's	13
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de gevolgen van het tarievenbeleid van de openbare vervoersmaatschappij De Lijn	15
ACTUELE VRAAG van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over controles bij industriële mestverwerkingsbedrijven	
ACTUELE VRAAG van de heer Patrick Lachaert tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitvoer van mogelijk vervuilde compost uit Vlaanderen naar Frankrijk en de controle op mestverwerking	17
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het bezoek van de minister-president aan zijn Nederlandse collega Balkenende en het overleg betreffende de dossiers Scheldeverdieping en IJzeren Rijn	20
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Madagaskar, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Antananarivo op 29 september 2005 – 1028 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Mauritius inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 30 november 2005 – 1029 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	

- ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Peru, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 oktober 2005
– 1044 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Islamitische republiek Pakistan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 23 april 1998
– 1112 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2
Algemene Bespreking 22
- ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Madagaskar, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Antananarivo op 29 september 2005
– 1028 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2
Artikelsgewijze bespreking 23
- ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Mauritius inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 30 november 2005
– 1029 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2
Artikelsgewijze bespreking 24
- ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Peru, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 oktober 2005
– 1044 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2
Artikelsgewijze bespreking 24
- ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Islamitische republiek Pakistan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 23 april 1998
– 1112 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2
Artikelsgewijze bespreking 24
- VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Penris en Filip Dewinter betreffende de toekomst van het wegvignet in Vlaanderen
– 1166 (2006-2007) – Nr. 1
Voorstel tot spoedbehandeling 24
- ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Madagaskar, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Antananarivo op 29 september 2005
– 1028 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 25
- ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Mauritius inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 30 november 2005
– 1029 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 26

- ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Peru, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 oktober 2005
– 1044 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 26
- ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de internationale conventie tegen het dopinggebruik in de sport, opgemaakt in Parijs op 19 oktober 2005, en de bijlagen I en II
– 1048 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 26
- ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Islamitische republiek Pakistan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 23 april 1998
– 1112 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 26
- ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp en van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp, wat het bestuurlijk beleid betreft, en tot bekrachtiging van sommige bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 betreffende het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, betreffende de inwerkingtreding van regelgeving tot oprichting van agentschappen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en betreffende de wijziging van regelgeving met betrekking tot dat beleidsdomein
– 1121 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 27
- VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Koen Van den Heuvel, mevrouw Caroline Gennez en de heer Jan Peumans betreffende 'de sociale staat van Vlaanderen'
– 890 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 7
Hoofdelijke stemming 27
- VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Joke Schauvliege, de heer Patrick Lachaert, de dames Hilde Crevits en Anne Marie Hoebeke en de heren Bart Martens en Jos Bex betreffende de verspreiding van asbest in het milieu
– 1078 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5
Stemming over de amendementen 28
Hoofdelijke stemming 29
- VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Rudi Daems, Eloi Glorieux, Jef Tavernier en Jos Stassen en de dames Mieke Vogels en Vera Dua betreffende de verspreiding van asbest in het milieu
– 1083 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 29
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Erik Arckens, Werner Marginet en Johan Deckmyn tot besluit van de op 8 maart 2007 door de heer Erik Arckens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het problematisch karakter van een doorgedreven cultureel participatiebeleid en de zogenaamde actieve cultuurstaat, naar aanleiding van het voorstel van de minister inzake een symbolische euro toegangsgeld voor de jeugd
– 1137 (2006-2007) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 29

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jos De Meyer en Frans Peeters, mevrouw Annick De Ridder en de heren Joris Vandenbroucke en Jan Peumans tot besluit van de op 14 maart 2007 door de heren Jan Penris en Jos De Meyer in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, respectievelijk over het statuut en de inhoud van de zogenaamde strategische visienota betreffende de zeehavens en over de samenwerking tussen de Vlaamse zeehavens en de verbindingen ertussen via weg, spoor en binnenvaart – 1144 (2006-2007) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	30
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jef Tavernier, Eloi Glorieux en Rudi Daems tot besluit van de op 14 maart 2007 door de heren Jan Penris en Jos De Meyer in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, respectievelijk over het statuut en de inhoud van de zogenaamde strategische visienota betreffende de zeehavens en over de samenwerking tussen de Vlaamse zeehavens en de verbindingen ertussen via weg, spoor en binnenvaart – 1146 (2006-2007) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	31
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jef Tavernier en Eloi Glorieux tot besluit van de op 14 maart 2007 door de heer Jef Tavernier in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de jaarrekeningen en het businessplan van de luchthaven van Oostende – 1145 (2006-2007) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	31
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	32
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	35
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	35

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Else De Wachter, Hugo Philtjens, Jul Van Aperen: gezondheidsredenen;

Louis Bril, Marc Cordeel, Jean-Marie Dedecker, Luc Van den Brande, Monica Van Kerrebroeck: buitenslands.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de cijfers van het Vlaams Gebruikersoverleg voor Personen met een Handicap betreffende de wachtlijsten in de gehandicaptenzorg

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, dames en heren, samen met mevrouw Jans en de heer Caron ben ik vanmorgen op bezoek geweest bij het Vlaams Gebruikersoverleg voor Personen met een Handicap of het VGPH. Men stelde gegevens voor van een onderzoek dat men heeft gedaan met betrekking tot langwachtenden. Voor de collega's die niet zo thuis zijn in de gehandicaptensector: het gaat om mensen die gedurende 4 of 5 jaar op een wachtlijst staan en dringend zorg nodig hebben. Dringend betekent dat ze urgentiecode 1 of 2 hebben. In mensentaal betekent urgentiecode 1 binnen de maand en urgentiecode 2 binnen de 6 maand verdere hulp moeten krijgen.

Wat blijkt uit dat grondige onderzoek waarbij men overal ter plaatse is gegaan? Het onderzoek is eigenlijk ontvutsend op drie vlakken. De cijfers van de Centrale Registratie Zorgvragen waar u zich op baseert, kloppen niet, en dat in geen enkele provincie. Meer zelfs, voor langwachtenden die vier of vijf jaar wachten, gaat het

volgens de Centrale Registratie Zorg van het Vlaams Agentschap in Antwerpen over 24 personen en volgens het onderzoek van de gebruikerorganisatie om 64 mensen. In Oost-Vlaanderen gaat het volgens het Vlaams Fonds om 14 personen en volgens het gebruikersplatform om 35. In Vlaams-Brabant gaat het over 26 versus 43 personen en in West-Vlaanderen om 29 versus 34. Alleen in Limburg is het omgekeerd. Daar staan er op de lijst van het Vlaams Fonds 8 terwijl er eigenlijk nog maar 5 langwachtenden zijn.

Mevrouw de minister, eind december 2006 wachtten niet minder dan 103 personen met een handicap 5 jaar op zorg, en dit met een urgentiecode 1 of 2. Ik wil u herinneren aan uw woorden die u sprak tijdens het actualiteitsdebat van een tijdje geleden. Toen zei u tegen mij: "Als we het hebben over transparantie, mevrouw Vogels, dan hebben de mensen het recht om te weten wat er wel en niet in de registratie zit, welke stappen we zetten en waarom. Dit is transparant bestuur." Mijn eerste conclusie uit het rapport van deze morgen is dat transparantie niet bestaat. Na al die jaren, en dat begrijp ik niet, weten we nog altijd niet wie waar op welke zorg wacht. We zitten nochtans in tijden van informatisering en van databeheer waar heel veel mee kan worden gedaan. We weten anno 2007 nog altijd niet wie waar op welke zorg wacht.

Maar er is meer. U zei toen ook: "Ik kan niet leven met een registratie waaruit blijkt dat mensen die de zorgen het meest nodig hebben niet aan bod komen." Mevrouw Jans zei tijdens hetzelfde debat: "Het basisprincipe is dat de zware en zeer dure noden het eerst moeten worden gelenigd. Deze zittingsperiode hebben we de wachtlijsten nog niet kunnen wegwerken – alhoewel we dat hadden beloofd – omdat we speciale plaatsen hebben gecreëerd voor personen met een handicap met urgentiecode 1 en 2. Dit zijn de meest schrijnende gevallen en daarvoor moeten we dus het meeste geld uitgeven."

Mijn tweede conclusie is dat de basis van uw beleid langs geen kanten klopt. Meer zelfs, en dat is helemaal hallucinant, in 2006 zijn er 1091 extra plaatsen gecreëerd en daardoor is er voor 8 langwachtenden een oplossing gekomen. 8 op 1091! Wat u als prioriteit van uw beleid ziet, klopt langs geen kanten.

Ten derde, en ten slotte, voorzitter, stel ik hier de concrete vraag van het gebruikersplatform: we weten niet wie waar op welke zorg wacht. Zorgvernieuwing is dringend nodig. Waarom vinden die mensen geen plaats? Omdat er geen aangepaste zorg is. Het gaat om mensen met complexe problemen. Zij vinden daarvoor geen antwoord in het huidige aanbod.

Aan de andere kant zien we dat we door het te lang uitblijven van zorgvernieuwing geen differentiatie

krijgen. Niet alle personen met een handicap moeten vandaag naar een instelling voor gehandicapten. Er zijn steeds mensen met een niet-aangeboren hersenletsel, mensen die getrouwd zijn en die na een herseninfarct zwaar gehandicapt achterblijven. Die horen niet thuis in een instelling, mevrouw de minister. Zij moeten thuis worden opgevangen, met modules van thuiszorg, met een persoonlijke assistent, met een variatie van modules. Alleen op die manier, mevrouw de minister, zullen we een einde kunnen maken aan de wachtlijsten en aan de schrijnende toestanden die vandaag bestaan.

De concrete vraag van het gebruikersplatform stel ik ook aan u. Zet de extra middelen van dit jaar – 22,5 miljoen euro – in voor zorgvernieuwing. Ga na wat die mensen, die al vier, vijf jaar op die lijst staan, eigenlijk nodig hebben. Creëer voor hen zorg op maat. En maak zeer snel werk van het opentrekken van de modules in de gehandicaptenzorg naar de thuiszorg, de psychiatrie – zoals we al zolang vragen via de persoonsgebonden budgetten. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Ik wil voorafgaand zeggen dat ik uiteraard graag met het gebruikersplatform rond de tafel wil zitten, zeker als er onduidelijkheid over de cijfers zou bestaan. Dat verbaast me trouwens, want telkens worden de cijfers van de centrale registratie – dat is een lange operatie, zoals u weet, mevrouw Vogels – gevalideerd en voorgelegd aan de verschillende stuurgroepen waar de sector deel van uitmaakt: de gebruikers, de voorzieningen en diegenen die meewerken aan de registratie. Telkens worden die cijfers voorgelegd en ook goedgekeurd. Er valt niets te verbergen. De cijfers zijn transparant.

Ik ga graag ten gronde in op een aantal fundamentele zaken die hier worden gesteld.

Mevrouw de voorzitter, we hebben drie weken geleden in de plenaire vergadering een debat gehad waarin ik vooral heb gefocust op de belangrijke investeringen van minimaal ongeveer 200 miljoen euro die deze Vlaamse Regering al heeft gedaan bij de uitbouw van de ondersteuning van personen met een handicap. Uiteraard is de Vlaamse Regering van plan daarin verder te investeren. Ik heb toen ook gefocust op een aantal bijstellingen die deze regering heeft doorgevoerd, die al op stapel zijn gezet, die al in uitvoering of in voorbereiding zijn. Ik heb drie weken geleden ook aangekondigd dat wij een nieuwe programmatie uitwerken voor de uitbreiding van de sector van personen met een handicap. Dat zal worden gekoppeld aan de implementatie van de zorgvernieuwing, zoals die nu in gang is gezet. Ik merkte in de commissie Welzijn dat in de debatten het begrip ‘zorggradatie’ een containerbegrip dreigde te worden. Daarom nam ik het initiatief om eens een hele commissiever-

gadering te besteden aan het proces van de zorggradatie, om te bekijken wat daarin steekt, wat er al is gebeurd, wat het stappenplan is en het traject dat we verder zullen bewandelen. Dat is nu vastgelegd voor de werkzaamheden van de commissievergadering Welzijn, die is gepland in de eerste week na het paasreces. Daar zullen we rustig en in alle transparantie kunnen bekijken wat er al is gebeurd en wat er verder op stapel staat. Zo zullen daarover geen misverstanden kunnen ontstaan.

Mevrouw de voorzitter, ik zou van deze gelegenheid gebruik willen maken om eens stil te staan bij de evolutie van de zorgvragen, bij de verschillende profielen die er zijn en bij de effecten van het uitbreidingsbeleid van deze Vlaamse Regering. Ik zou ook een overzicht willen geven van de geplande programmatie en van wat er in de praktijk al is gerealiseerd. Ik wil met deze duiding onze beleidskeuzes verantwoorden.

Laten we eerst eens kijken naar de personen met een handicap die de zorg het meest nodig hebben, en daarbij eerst naar zorg in natura – straks komen we bij de persoonlijke assistenten. Deze mensen zijn meestal terug te vinden in de zwaarste ondersteuningsvormen: de tehuizen niet-werkenden, met enerzijds de nursing en anderzijds de bezigheidstehuizen.

Als we kijken naar de kostprijs per plaats, zien we dat die voor een nursingtehuis gemiddeld 49.487 euro per plaats op jaarbasis bedraagt en voor een bezigheidstehuis 41.519 euro. Dat zijn dure plaatsen. Als we dat vergelijken met thuisbegeleiding, gaat het daar per plaats over 2758 euro. Het is evident dat als men kiest voor dure plaatsen, men minder mensen kan helpen. Als men inzet op goedkopere vormen, kan men meer mensen helpen.

In de programmatie was er in een uitbreiding voorzien van 600 plaatsen. We hebben in 2003 moeten vaststellen dat er reeds een achterstand was wat betreft de zwaarste ondersteuningsvormen. We hebben daarop ingegrepen. We zien dat we vandaag, zonder het uitbreidingsbeleid dat nog moet komen mee in rekening te brengen, al een realisatiegraad van 92 percent bereiken. Dat komt door bijkomende maatregelen zoals bijkomende investeringen in VIPA-toelagen. Maar ook omdat we bij de uitbreidingsrichtlijnen personen met een handicap gesteld hebben dat een deel verplicht moest gaan naar deze zware zorgvormen. (*Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels*)

Ik zal straks de cijfers geven op basis van de financiering die we geven voor dat uitbreidingsbeleid. In het verleden zagen we dat men die zware zorgvormen om bepaalde redenen niet wou uitbreiden, en dan kreeg men verschuivingen naar andere werkvormen, waar-

door er niet voldoende uitbreiding was op deze cruciale plaatsen voor mensen met zware ondersteuningsnoden.

Ik ben het met u eens dat sommige mensen met een ondersteuningsnood graag een plaats hebben in een voorziening: een nursing of een bezigheidstehuis. Anderen willen liever een PAB. Nog anderen willen een combinatie, waar ik ook in onze zorgvernieuwingsprojecten aandacht aan besteed heb.

Ook bij de toekenning van de persoonlijke assistentie-budgetten hebben we de keuze gemaakt om voorrang te geven aan de mensen die de meeste ondersteuningsnoden hadden of de zwaarste noden hadden. Dat is heel duidelijk te merken in de cijfers. Het gemiddelde budget dat we geven – en het budget stijgt naar mate de ondersteuningsnood stijgt – is 28.000 euro per jaar. Het maximale budget dat kan worden toegekend, is 34.000 euro. Een gemiddelde van 28.000 euro wil dus zeggen dat we hoge budgetten toekennen waarmee we 640 personen met zware ondersteuningsnoden hebben kunnen helpen. We hadden ook het tegenovergestelde kunnen doen en bijvoorbeeld 3000 mensen met lagere ondersteuningsnoden en dus met kleinere budgetten kunnen helpen. Dat is een keuze die deze Vlaamse Regering bewust niet gemaakt heeft. Want het is een beleidsoptie om mensen met de zwaarste ondersteuningsnoden voorrang te geven. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Daarnaast hebben we ook geïnvesteerd in observatie- en behandelingscentra voor zwaar hulpbehoevende minderjarigen. Die konden nergens terecht in onze voorzieningen en ze waren ook nergens te vinden in de programmatie die vooropgesteld was. Het is een dure werkvorm, namelijk 51.192 euro per plaats.

Laten we het even omdraaien, puur hypothetisch. Het volgende uitbreidingsbeleid van 22,5 miljoen euro richt zich op de goedkoopste werkvormen, in plaats van op de zwaarste zoals we het doen. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Als we hypothetisch deze oefening zouden doen, dan zouden we met een budget van 22,5 miljoen euro, zes van de tien wachtenden op de wachtlijst in één klap kunnen wegwerken. U weet dat we intussen al twee uitbreidingsbeleid achter de rug hebben.

Ik zeg u dat om uit te leggen hoe complex de registratie in elkaar zit. Ik zet uiteen welke beleidskeuzen we maken, en ik probeer te verantwoorden waarom.

We hebben niet alleen geïnvesteerd in die zwaardere zorgvormen. We hebben ook gezorgd voor een aantal bijstellingen die voor meer efficiëntie moeten zorgen. Zo hebben we bij de verplichte doorschuifoperatie van een bezigheidstehuis voor niet-werkenden naar opvang voor beschermd wonen ervoor gezorgd dat er voor elke plaats

een bijkomende plaats wordt gecreëerd. Dat leidt ertoe dat 1270 personen met een handicap met zware ondersteuningsnood worden geholpen. Verder zorgen investeringen in het tehuis voor niet-werkenden ervoor dat een dubbel aantal plaatsen in de dagcentra vrijkomen.

De regelgeving van de thuisbegeleidingsdiensten is aangepast, waardoor er lokaal anders wordt gewerkt en in de praktijk met hetzelfde budget het dubbele aantal plaatsen wordt gerealiseerd. We stellen ook vast dat een aantal werkvormen aanzienlijk meer zijn uitgebreid dan was geprogrammeerd.

Dat zijn de resultaten van het beleid van deze Vlaamse Regering. Ik kan het niet laten om de cijfers te geven, want u bent altijd erg geïnteresseerd in de cijfers. Ook ik ben daarin geïnteresseerd. Voor de internaten bedraagt wat er is gerealiseerd in verhouding tot wat is geprogrammeerd 313 percent. U zegt altijd dat we de programmatie al lang zouden bijsturen, maar dat we dat niet hebben gedaan. Het resultaat is er: 313 percent. Voor de semi-internaten van schoolgaanden bedraagt de verhouding 939 percent; voor de semi-internaten 678 percent; en ik kan zo nog een tijdje doorgaan.

U hebt het over de toename van het aantal personen met een handicap met behoefte aan de zwaarste zorg. U zegt dat er verkeerde beleidskeuzen zijn gemaakt. Wel, tussen 2002 en 2004 was er sprake van een gemiddelde stijging van 40 percent, maar dankzij onze inspanningen bedraagt tussen 2004 en 2007 de gemiddelde stijging 6 percent. Ik denk dat we dus aanzienlijke vooruitgang hebben geboekt.

Ik heb duidelijk aangetoond dat er inhaaloperaties op gang zijn gezet. Het duurt evenwel een tijdje vooraleer zo'n operatie tot resultaten leidt. Er komen ook nieuwe richtlijnen voor het uitbreidingsbeleid voor 2007. In die richtlijnen zal aandacht uitgaan naar de zorgvernieuwing die we op gang hebben getrokken. Tezelfdertijd wil ik benadrukken dat de Vlaamse Regering een nieuwe inhaaloperatie heeft aangekondigd. Die zal veel correcter zijn, want er zijn afspraken gemaakt over de registratiewijze. Bovendien wordt er beter geregistreerd. Ik roep daarom op om samen, over de partijgrenzen heen, onze schouders onder dit moeilijke en belangrijke dossier te zetten. Het engagement van de hele Vlaamse Regering is in elk geval zeer duidelijk. *(Applaus bij CD&V)*

Mevrouw Mieke Vogels: Ik dacht dat actuele vragen een volksvertegenwoordiger de kans moesten geven kort een vraag te stellen, waarop de minister dan kort antwoordt. U moet antwoorden op de vraag, mevrouw de minister. Wat u allemaal al hebt gedaan, weet ik. U zegt ongelooflijk snel ongelooflijk veel, met veel cijfers, zodat niemand er nog iets van begrijpt. *(Opmerkingen van minister Inge Vervotte)*

Deze morgen is gebleken dat u zich steunt op cijfers die niet kloppen. Uw zorgregistratie is niet goed. Het aantal zwaar zorgbehoevenden is onderschat. U zegt dat de cijfers zijn gevalideerd door iedereen die rond de tafel zat. Uw beleidsoptie bestaat erin om eerst de zeer zware gevallen te helpen. Ik stel vandaag die optie hier niet in vraag.

De partijen die rond de tafel zaten, hebben echter vastgesteld dat de cijfers niet kloppen. De verbruikersorganisaties krijgen steeds opnieuw mensen over de vloer die zeggen dat ze al vier, vijf of zes jaar wachten, maar noch altijd geen oplossing hebben. De verbruikersorganisaties vragen zich af of de cijfers kloppen. Wel, ze kloppen niet. U baseert zich op foute cijfers.

U zegt hier voortdurend dat ik uw beleidskeuze in vraag stel om eerst de dure plaatsen te creëren. Ik doe dat niet.

Ik zeg hier vandaag alleen dat het niet helpt. Mevrouw de minister, u creëert dure plaatsen, maar degenen die ervan moeten genieten, doen dat niet. In 2006 werden er acht mensen van de voor u en uw partij prioritaire categorie geholpen. Dat is zo omdat voorzieningen – en dat is pijnlijk duidelijk geworden door de reportage van Koppen over Sint-Oda in Limburg – nog altijd kiezen wie ze opvangen. Voorzieningen kiezen uiteraard – en ik zou misschien zelf ook zo zijn – mensen met de minst complexe problematiek, want ze worden evenveel betaald voor de minder complexe problematiek dan voor een complexere. Uw beleid werkt niet. Ik wil het niet aanvallen, maar het werkt gewoonweg niet.

Wat de zorgvernieuwing betreft, zegt u hier altijd een klein deeltje en dat u dat eens transparant zult bekijken, maar u maakt er geen werk van. Het is allemaal 'too little too late'. Op die manier zullen we die wachtlijsten nooit opgelost krijgen. Mevrouw de minister, er wordt van u verwacht dat u keuzes maakt en dat er een zekere daadkracht is in uw beleid, maar dat is er niet. U ratelt alleen maar en u noemt cijfers, maar op het terrein groeien de wachtlijsten en verandert er niets.

Ik wil besluiten met het citaat, dat u zal blijven achtervolgen, van voormalig CD&V-parlementslid Becq: "Met een CD&V in de regering hadden wij met zulke cijfers al lang bijgestuurd." U doet het niet. U rijdt gewoon door en blijft hetzelfde zeggen, terwijl de realiteit op een totaal andere manier evolueert.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, we hebben enkele weken geleden een debat gevoerd over de wachtlijsten. Dat was toen een vruchtbaar en constructief debat, waaruit gebleken is dat wachtlijsten een zeer ingewikkelde materie zijn en dat het een werk van lange adem is en bijgevolg niet het beste thema om verkiezingscampagnes mee te voeren.

Deze Vlaamse Regering is twee jaar bezig en indien mensen, blijkt nu, vier jaar moeten wachten om in de zorg geholpen te worden, is dat een collectieve verantwoordelijkheid, zowel van de huidige minister van Welzijn als van de vorige.

Tijdens het debat hebben we onze uitdrukkelijke steun betuigd voor het uitbreidingsbeleid zoals het wordt gevoerd, maar we hebben ook gesteld dat de huidige en toekomstige middelen daarbij steeds ontoereikend zullen zijn, als we niet structureel inzetten op zorgvernieuwing. Die aspecten vinden we terug in de beleidsvoorstellen, en daar zou ik me op willen concentreren, meer dan op de cijfers die het Vlaams Gebruikersoverleg voor Personen met een Handicap vandaag heeft geformuleerd. Het overleg pleit voor een vraaggestuurde zorg, aan de hand van onafhankelijke vraagverduidelijking. Het legt de vraag op tafel hoe we garanties kunnen bieden om bij het uitbreidingsbeleid degenen die al lang in urgentiecode 1 en 2 zitten effectief op te nemen.

De vaststelling is en blijft dat 42 percent van de wachtenden vandaag al in de zorg zit. Sommigen krijgen te veel zorg, anderen te weinig. In elk geval krijgen ze onaangepaste zorg, waarbij een soort remmende voorsprong geldt.

Mevrouw de minister, welke acties denkt u te ondernemen, zodat degenen die systematisch uit de boot vallen in het huidige systeem – en ik verwijs dan specifiek naar mensen met psychiatrische problemen, autismespectrumstoornissen of ernstige gedragsstoornissen – een bevredigend antwoord krijgen op hun ondersteuningsnoden? Hoe denkt u dat te kunnen inpassen in het bestaande project zorggradatie?

Mevrouw de minister, als reactie op onze vraag in de commissie hebben we een debat gekregen, dat gepland is voor 26 april. Mevrouw Vogels, ik nodig u uit om daar aanwezig te zijn en de vragen opnieuw te stellen.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik ben altijd aanwezig in de commissie, hoor.

Minister Inge Vervotte: Mevrouw Vogels, u zei net dat er geen bijstellingen gebeuren. Ik denk dat ik geprobeerd heb te luisteren, maar u was zo geëxciteerd dat u dat misschien niet hebt opgemerkt. Ik heb een overzicht gegeven van alle bijstellingen die momenteel in het beleid al zijn gebeurd. Daarnaast heb ik ook geprobeerd om dat met cijfers aan te tonen. Men bewijst iets of men bewijst iets niet met cijfers. U doet dat ook, want u gebruikt ook cijfers. Ik doe dat ook.

Met al deze cijfers toon ik aan wat de effecten van al die bijstellingen zijn geweest. Zeer concreet, want dat zien we in de financieringsmechanismen waarin we dat

uitbetalen en die gerechtvaardigd, aangetoond en bewezen moeten worden.

U zegt dat het altijd maar erger wordt, maar u moet kijken naar de daling van het stijgingsritme. Ik heb daar al een paar keer met u op een serene manier over proberen te debatteren. U kunt de grafieken zien. Dat is fantastisch. Misschien moeten we daar ook eens een hele commissie aan besteden. Ik wil daarmee niet zeggen dat alle vragen opgelost zijn. Ik heb dat van in het begin erkend en ik heb daar maatregelen aan gekoppeld. Het is evident dat we dat opvolgen. We zien nu dat er een daling is van het stijgingsritme op heel veel werkvormen.

Mevrouw Vogels, er moet me iets van het hart over wat u zegt over de cijfers. U lacht daarmee, met heel de sector en al het werk dat er in de sector gebeurt. Dat vind ik heel erg, ik betreur dat. Toen u bent begonnen met de registratie, waren er geen afspraken over de manier van registreren. Dat weet u heel goed. Er waren geen afspraken over urgentiecodering. Er waren geen afspraken over en geen ondersteuning van bijvoorbeeld de minderjarigenvoorzieningen die niet mee in de registratie zaten. Er waren geen afspraken over de registratie-instroom en -uitstroom. U zegt dat de voorzieningen kiezen, en dat dat het grote probleem is. Dat is ook een probleem. Daarom nemen we nu de in- en uitstroom mee op. Er was ook geen protocol met de sector waarin werd afgesproken dat wanneer iemand moet worden opgenomen, de sector collectief verantwoordelijkheid moet opnemen. Aan dit besluit geven we nu uitvoering.

Daarover wil ik graag in de toekomst met u op een serene manier in debat gaan, want daarover gaat de zorgvernieuwing. Hoe krijgen we met alle goede bedoelingen en goede intenties de noden van de mensen gelenigd, op de meest aangepaste manier? Hoe krijgen ze dat in een ondersteuningsvorm, in een voorziening als dat noodzakelijk is of gekoppeld aan thuisbegeleiding enzovoort? Welke aanpassingen zijn daarvoor nodig?

Ik nodig u graag uit in het debat dat tijdens de eerstvolgende commissie voor Welzijn is gepland. Misschien moeten we ook wat meer aandacht besteden aan de centrale registratie. Ik wil er twee of zelfs tien commissies aan wijden om alles eens rustig op een rij te zetten. Dan kunnen we zien welke effecten onze beleidsopties hebben, die ik ten volle verder zal blijven verdedigen. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, ik zal niet in één, maar in tien commissies aanwezig zijn als dat nodig is. Ik hoop dat op een rustige manier kan worden geantwoord op de vragen die worden gesteld. Ik heb met niets of niemand gelachen, maar de cijfers van de gebruikersorganisaties zijn serieuze cijfers. Ik zeg dat heel rustig. Die cijfers tonen aan dat we op dit moment

niet juist bezig zijn. U bent een beleid aan het voeren dat is gebaseerd op cijfers die niet kloppen.

Mevrouw de minister, met uw beleids optie helpen we nog altijd niet de zeer zwaar zorgbehoevenden, de meest schrijnende gevallen, mensen die al vier of vijf jaar thuis zitten met een zeer zwaar gehandicapt kind. Er zijn veel meer mensen in die schrijnende situatie dan wij denken. We moeten hen ernstig nemen. Laat ons daar in de commissie rustig over praten, maar het zal een andere bijsturing van het beleid vragen dan die u hier vandaag naar voren schuift. We zullen dat in alle rust in de commissie uitpraten.

Mevrouw de voorzitter, ik wil in tien commissies praten, maar ik vind dat een parlement op een bepaald ogenblik keuzes moet maken en beslissen. Ik vind dat er over welzijn te veel gepraat wordt en te weinig keuzes worden gemaakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Dewinter bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, ik werd daarnet door u in snelheid genomen. Ik wil de hoogdringende behandeling vragen van het voorstel van resolutie van de heer Penris en mezelf betreffende de toekomst van het wegvignet in Vlaanderen.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel van spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijk tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de recente overeenkomst tussen het BOIC en de federale minister van Defensie betreffende topsportcontracten bij het Belgisch leger

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mevrouw de voorzitter, ik dank u dat ik deze vraag nog mag stellen. De overeen-

komst is net 1 week geleden afgesloten, dus normaliter had ik ze vorige week ook al kunnen stellen. Ik wist dit toen echter nog niet.

Mijnheer de minister, men beweert dat dit land complex is, zodat het voor de burger niet altijd duidelijk is wie waarvoor bevoegd is. Tot op zekere hoogte heeft men daarin misschien gelijk. Nu moeten we echter vaststellen dat onze flamboyante minister van Landsverdediging zich gaat bezighouden met sport. Dat wordt normaal gevonden, maar beeldt u zich eens in dat onze minister van Sport zich straks gaat bezighouden met Landverdediging. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

Ik weet niet binnen welke krijtlijnen dat zou gebeuren, mijnheer de minister, maar de kans is groot dat u dan in Sint-Gillis belandt. (*Gelach*)

Alle gekheid op een stokje, het is de bedoeling van de Vlaamse overheid, uzelf op kop, om een degelijk topsportbeleid te voeren en daarin bakens te verzetten. U hebt daarvoor steeds de steun gekregen van dit parlement. Er zijn ook bakens verzet. Ik heb u al meermaals ondervraagd over de topsportcontracten bij Bloso. Ik heb vastgesteld dat niet alle ruimte daar ingevuld is. Ook binnen Atletiek Vlaanderen is er nog ruimte. Blijkbaar zijn er niet voldoende toppers voorhanden om daar gebruik van te maken. Dat is een kritische opmerking die ik maak.

Anderzijds stel ik dan vast dat het leger met 45 plaatsen voor sport komt aandragen, waarvan 15 plaatsen voor elitesporters en 30 voor beloften. Wat ik daarvan vind, heb ik daarmee al duidelijk gemaakt. Ik vraag me ook af wie daarbij instaat voor de begeleiding. Zijn er ter zake afspraken met de topsportmanager? Is er sprake van coördinatie, of gaat het over bezigheidstherapie? Is er een afstemming qua beleid?

De heer Beckers verklaarde zich te verheugen over deze samenwerkingsovereenkomst. Hij stelde zelfs: “Sinds mijn verkiezing als BOIC-voorzitter pleit ik trouwens voor één gezamenlijke sportvisie in het algemeen.” Hoe dat dan te rijmen valt met gemeenschapsministers die bevoegd zijn voor Sport en een federale minister van Landsverdediging die hier dan ook nog eens komt tussenietsen, is me totaal niet duidelijk.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte gebracht van of betrokken geweest bij deze contracten tussen Landsverdediging en het BOIC? Hebt u een zicht op de afspraken die ter zake zijn gemaakt met de topsportmanager? U hebt hierover in de krant verklaard: “Maar als het weer zo’n geïsoleerd gedoe wordt, dan is dat veeleer een last. Dan zal ik ervoor zorgen dat dat niet blijft duren.” Hoe zult u daar paal en perk aan kunnen stellen?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Van Dijck, ik was niet op de hoogte. Men heeft me via een persuitnodiging ingelicht over de persconferentie. Het was wel zo dat mijn topsportmanager en topsportexpert uitgenodigd waren op de presentatie. Ondertussen heb ik wel de nodige contacten gelegd. Er zijn op federaal vlak ook een aantal vragen over gesteld, ook in de plenaire vergadering. Er is wel uitleg over gegeven.

Het komt erop neer dat het leger – altijd paraat – zich althans wat sport betreft zinvol wil inzetten. Het leger wil ondersteuning geven aan sportmanifestaties, qua vervoer en logistiek. Het wil die topsportmanifestaties en die manifestaties in het kader van Sport voor Allen mogelijk maken. Ik heb er vooralsnog op zich geen probleem mee dat het Belgische leger, naast zijn internationale roeping, zich in dit land zinvol wil inzetten voor de sport.

Maar 45 statuten vrijmaken kan enkel complementair zijn als het gebeurt in samenwerking met de sportfederaties en de Taskforce Topsport, waarin zowel het BOIC vooralsnog, en binnenkort hopelijk opnieuw, als het Bloso en het departement vertegenwoordigd zijn onder leiding van de topsportmanager. Op zich vind ik de 45 statuten geen probleem, op voorwaarde dat ze in hun geheel ter beschikking worden gesteld van één topsportbeleid binnen de Vlaamse Gemeenschap.

Past dat plaatje in de filosofie rond de beloftevolle jongeren? Dat kan, hoewel ik niet vind dat topsport op dit ogenblik een tewerkstellingsproblematiek is. Er moeten nog projecten worden gerealiseerd. Ik denk dat het op dit ogenblik geen financieel, maar een kwalitatief probleem is. Op dat punt hebben we niet voldoende garanties dat het in overeenstemming gebeurt met ons topsportbeleid.

Ik heb deze week een vrij diepgaand gesprek gehad met het BOIC over een aantal dossiers. U weet dat een en ander moet worden uitgeklaard. Dit is een van de problemen die we bespreken. We willen komen tot een duidelijk Vlaams topsportbeleid, waarin het BOIC onderdeel wordt van één aanspreekloket en een gemeenschappelijke visie. In dat kader moet de overeenkomst BOIC-Landsverdediging geplaatst worden.

Ten eerste heb ik dus geen probleem met die overeenkomst als ze past in een diepgaand, strategisch samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en het BOIC, maar dat is er vooralsnog niet. Indien ze daar niet kan inpassen, lijkt het me eerder een tegenwerking van het topsportbeleid. Dan moeten wij samen met de collega’s in het federaal parlement en de federale regering zeggen dat het niet opgaat dat de minister van Defensie een eigen topsportbeleid voert. Daarvoor zijn de nodige contacten al gelegd.

Ten tweede lijkt het me enkel zinvol indien de werking van de topsporters volledig ondersteund wordt via de topsportfederaties. Het topsportbeleid zit niet in de unitaire koepels, maar bij de Vlaamse en de Franstalige topsportfederaties. Natuurlijk, ik geef ook graag mijn mening over Defensie. Maar het is niet de taak van de minister van Defensie om zich bezig te houden met het topsportbeleid. Indien hij niet goed weet wat te doen met zijn geld, mag hij overwegen om de middelen over te hevelen naar de gemeenschap.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister, vanuit sportoogpunt en louter budgettair, lijkt elke euro mooi meegenomen. Maar ik denk dat we niet alleen kiezen voor het financiële aspect, maar voor het voeren een echt beleid. We willen dat er prestaties geleverd worden. Het gaat over topsport.

Mijn fractie en ik staan volledig achter de rol van de overheid om te subsidiëren, ondersteunen en faciliteren. Maar men moet daarvoor de juiste kanalen gebruiken. Ik leid hieruit af dat Landsverdediging te veel geld heeft. Als dat zo is, moet het inderdaad maar worden overgemaakt zodat u er een beleid mee kunt voeren. Ik zeg niet zomaar ja tegen elke vorm van middelen van eender welk departement.

Blijkbaar is het leger op zoek naar een functie, maar die moet dan maar op een andere manier worden ingevuld.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik kan me in grote mate vinden, zowel in wat de heer Van Dijck, als in wat u hebt gezegd.

Wat we absoluut moeten vermijden, is dat er concurrentie ontstaat tussen aan de ene kant het Vlaamse topsportbeleid, dat vrij stevig op touw werd gezet en de komende jaren zijn rendement zal moeten bewijzen, en aan de andere kant een soort Belgisch eilandje met een beetje BOIC, wat Coca-Cola, wat subsidies, een beetje nationale landsverdediging en wat Lottogelden en waar een eigen topsportbeleid wordt gevoerd. Dat zou het slechtste signaal zijn dat we kunnen geven. Een gelijkaardige concurrentie bestond destijds tussen het Bloso- of topsportstatuut aan de ene kant en de andere statuten, bijvoorbeeld van Atletiek Vlaanderen met Kim Gevaert en Tia Hellebaut.

We mogen de aangereikte hand van de minister van Landsverdediging niet weigeren. Op een bepaald ogenblik bood hij aan om de sportinfrastructuur van het leger ter beschikking te stellen van wie wil sporten. U werkt aan het Vlaamse sportinfrastructuurfonds en daarbij is sprake van pps met een inbreng van 70 percent door de private sector. We moeten ook eens denken aan een pps-bis: een publiek-publieke samenwerking. We merken

welke enorm goede resultaten een aantal buurlanden nu halen in Melbourne, tijdens het WK zwemmen. Een aantal Vlaamse provincies beschikken niet over een 50 meterbad. In samenwerking met private partners, publieke partners en waarom niet met Landsverdediging, zouden we kunnen komen tot een algemeen infrastructuurplan dat meer ruimte biedt aan topsport. U bent de geschikte man om al deze krachten samen te brengen.

Minister Bert Anciaux: Ik ben het eens met de aanvulling. Ik heb trouwens niet gezegd dat het aanbod of alle voorstellen die vanuit het leger worden gedaan om te investeren in sport, zomaar moeten worden afgewezen. Ik ben het ermee eens dat samen aan tafel moeten worden gezeten. Ik herhaal dat alles in één visie moet passen en dat gecoördineerd moet worden vanuit de Vlaamse Gemeenschap. In die zin werden de nodige afspraken gemaakt met de verantwoordelijke binnen Defensie, die vanuit goede bedoelingen naar samenwerking streeft, maar de volgende dagen en weken zal ik enerzijds proberen om met BOIC een grondige overeenkomst, met alles erop en eraan, te maken en anderzijds bekijken hoe de samenwerking met het Belgische leger daarin ingepast kan worden.

Het is juist dat een aantal voorstellen die het leger doet, ten goede komen van het topsportbeleid, maar de voorwaarde is dat ze complementair zijn en niet gebeuren van op een eilandje en met een tegengestelde dynamiek.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister, er is wel een beetje verschil tussen de visie die ik op de zaak heb en die van de heer Sauwens en van u, maar laat het duidelijk zijn: de finale touwtjes dient u in handen te hebben.

Dat geldt ook voor wat de selectie betreft. Er moet op een fundamentele en evenwichtige wijze worden bepaald wie er in aanmerking komt en wie niet. Ik heb de indruk dat daarover geen afspraken werden gemaakt. *(Opmerkingen van minister Bert Anciaux)*

Misschien werden er afspraken gemaakt met de federaties, maar ik vraag in deze duidelijkheid. Elk departement moet doen wat het hoort te doen en moet binnen de eigen materie blijven.

Mijnheer Sauwens, voor wat de infrastructuur betreft, moet ik denken aan het verhaal van het onderwijs. Infrastructuur die voor sport kan worden benut, van wie die ook is, moet natuurlijk worden ingeschakeld. Het gaat daarbij echter niet over de kwaliteit van de opleiding of over de kwaliteit van de sporter, maar gewoon over de aanwezigheid van de infrastructuur. Van wie de infrastructuur is, is bijzaak.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Kurt De Loor tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de oproep tot meer diversiteit bij het gemeentepersoneel

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marie-Rose Morel tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over antidiscriminatie bij lokale besturen

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vandaag lanceerde u samen met uw collega, minister Vandenbroucke, een oproep tot meer diversiteit in het personeelsbeleid bij de lokale besturen. De oproep was gericht tot de 308 gemeenten en OCMW's en wil van diversiteit een strijdpunt maken.

En dit op twee vlakken: enerzijds voor de dienstverlening aan de burgers, anderzijds voor een afspiegeling van de kleur van onze samenleving in het personeelsbeleid. Ik wil focussen op dit tweede element.

De lokale besturen moeten het goede voorbeeld geven. Het personeelsbestand moet een afspiegeling zijn van de kleur, letterlijk en figuurlijk, van onze samenleving. Ik ben bijzonder verheugd met uw oproep, mijnheer de minister. Als lokaal mandataris beschouw ik het als een uitdaging om werk te maken van diversiteit en daar plaats voor te maken in ons personeelsbestand. Ik stel echter vast dat er enkele stokken in de wielen zitten. Diversiteit is moeilijk te vertalen naar de praktijk.

Mijn stad Zottegem is een van de goede leerlingen van de klas in deze materie. Het OCMW heeft een tewerkstellingsproject dat 7 personen met een handicap tewerkstelt. Maar we stoten op enkele obstakels. Het gebeurt al bij de aanwerving. De doelgroep begint niet met gelijke kansen. Als personen met een handicap deelnemen aan een examen of aanwervingsprocedure voor een functie in ons personeelsbestand, starten ze door de aard van hun handicap met een zekere achterstand. Daardoor is het niet mogelijk om hen een contract van onbepaalde duur aan te bieden.

Maar waar een wil is, is een weg. Zottegem heeft dat opgelost door projectmatig te werken. We hebben er met de goedkeuring van Oost-Vlaanderen een project van gemaakt, dat weliswaar maar drie jaar geldt. We moeten telkens opnieuw een project indienen, en de personen met een handicap hebben daardoor slechts recht op een contract van maximum drie jaar. Dat is dan een tweede, figuurlijke, handicap waarmee ze te maken krijgen. Ze leven in de onzekerheid of hun contract na deze legislatuur wel zal worden verlengd. Voor die doelgroep is niets zo slecht als onzekerheid. Daar leven ze al heel hun

leven mee, niet alleen inzake tewerkstelling, maar ook op andere domeinen.

Mijnheer de minister, ik twijfel er niet aan dat u de lokale besturen een weg zult aanreiken om diversiteit waar te maken. Hoe wilt u de aanwervingspolitiek praktisch organiseren, zodat deze doelgroep echt gelijke kansen krijgt? Hoe wilt u ervoor zorgen dat de gemeentebesturen gehoor geven aan uw oproep? Wilt u aan de lokale besturen stimuli geven, zodat ze in het personeelsbeleid aan diversiteit doen?

De voorzitter: Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Vandaag konden we in de krant lezen dat een aantal ministers van de Vlaamse Regering ervoor pleiten dat lokale besturen meer kleur bekennen. Ik citeer: "De uitdaging is diversiteit een plaats te geven in het personeelsbestand. Mensen met een handicap, ouderen, allochtonen en laaggeschoolden moeten een volwaardige plaats krijgen in het aanwervingsbeleid van de lokale besturen."

Dat is prachtig, zonder enige twijfel. Ik ben ook blij dat de heer De Loor zegt dat het personeel in de gemeenten een afspiegeling moet zijn van de maatschappij. Het deed mij veel plezier dat te horen.

Ik heb de beleidsnota van minister Van Brempt, de minister van Gelijke Kansen, aan wie deze vraag gericht is, er even bij genomen. De minister zegt dat het gelijkekansenbeleid zich tot doel stelt de achterstand die er momenteel is, te compenseren.

Mevrouw de minister, ik stel mij daar enkele vragen bij. Ik heb u heel weinig gehoord toen recent enkele flagrante inbreuken op wat hier op algemeen applaus wordt onthaald, in de pers verschenen. Ik denk dat zelfs ú niet naast die inbreuken kon kijken. Ik doel op heel concrete dossiers, onder meer over laaggeschoolden. U herinnert zich ongetwijfeld het dispuut van enkele dagen geleden in Vilvoorde. Een dame was aangenomen als poetshulp bij een vzw van het Vilvoordse OCMW, maar toen ze haar contract ging tekenen, kreeg ze te horen dat ze niet meer welkom was als laaggeschoolde poetshulp omdat ze Vlaams Belanger was. Dat is natuurlijk een ongelooflijke vorm van discriminatie. Ik denk dat u het daarmee eens bent.

Wij zijn eens gaan kijken wie zo gruwelijk was om de laaggeschoolde dame die een job kreeg bij de overheid, op die manier te behandelen. Het bleek een partijgenoot van u te zijn: de heer Bonte, die OCMW-voorzitter is en volkvertegenwoordiger voor uw partij. *(Opmerkingen)*

Ik heb het tegen minister Van Brempt. Mijn vraag is gericht aan minister Van Brempt, maar zij doet blijk-

baar niet de moeite om recht te staan, zoals voorzien in het reglement. Daar kan ik niets aan doen.

De heer Bonte zei dat het hem logisch lijkt om die mensen niet aan te nemen. In dat debat heb ik u, de minister van Gelijke Kansen, niet gehoord. Ik heb u ook niet gehoord toen professoren van de KULeuven zeiden dat iemand die Vlaams-nationale sympathieën heeft of Vlaams Belanger is, geen professor kan worden aan de universiteit. Ik heb u evenmin gehoord toen een allochtone kandidate van het Vlaams Belang haar job kwijt raakte. Ze had nochtans de juiste huidskleur, waarover we u anders zo vaak horen, maar jammer genoeg was ze Vlaams Belanger. Ik heb u niet gehoord toen tientallen mensen uit de vakbond werden gezet omdat ze kandidaat waren op Vlaams Belanglijsten. Ik lees in uw nota nochtans dat iedereen gelijk behandeld moet worden. Ik heb u enkel gehoord in de zaak-Ferryn, maar ik heb u niet gehoord in de zaak van de heer Van Boxel, mevrouw Osmani en mevrouw Van Zele, allemaal allochtonen die zich engageren in de gemeente, die zich integreren, die zich willen inzetten voor een betere samenleving. Ik heb u niet gehoord toen zij werden afgeslacht.

Op onze lijsten stonden 25 laaggeschoolden, 3 allochtonen, 12 gehandicapte mensen en 65 bruggepensioneerden. Zij zijn allemaal uit de vakbond gegooid wegens hun overtuiging. Anderen verloren hun werk.

Ik heb de indruk, en ik richt mij hier tot de beide ministers, dat in Vlaanderen de ene kleur de andere kleur niet is. Diversiteit in de gemeente heeft blijkbaar niets te maken met handicap, leeftijd, scholingsgraad, zelfs niet met huidskleur, zoals nochtans vermeld door beide ministers in het artikel. Het heeft enkel te maken met de partijkaart. Mevrouw de minister, ik vind het jammer dat u, als minister van Gelijke Kansen, het onderscheid maakt wie er meer of minder gediscrimineerd mag worden. Ik hoop dat u, naar aanleiding van het antidiscriminatie-decreet dat u al heel lang voorbereidt, rekening zult houden met de blaam die uw collega's aan de overkant van de straat opliepen toen het Arbitragehof een deel van hun wetsvoorstel vernietigde. Ik hoop dat dit decreet politieke overtuiging zal uitsluiten.

Mevrouw de minister, wat gaat u doen voor de mensen die hun job kwijt zijn vanwege hun politieke overtuiging? Wat gaat u doen aan het feit dat die mensen financiële verliezen lijden doordat ze niet in een vakbond mogen zitten? Uw federale collega, minister Vanvelthoven, heeft dat overigens ruitelijk toegegeven. Wat is uw politieke engagement om die mensen te helpen?

Bent u van plan om in het antidiscriminatie-decreet, dat u momenteel voorbereidt, rekening te houden met de adviezen die het Arbitragehof hierover heeft gegeven? Of bent u van plan om dezelfde fout te maken en ons te

verplichten om naar het Arbitragehof te stappen om dat recht te zetten? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer De Loor, het is belangrijk dat de lokale besturen een duidelijk signaal geven aan de klanten en aan het personeel van dat bestuur dat er niet wordt gediscrimineerd op basis van afkomst, gender, leeftijd of handicap. Daartoe worden middelen ter beschikking gesteld via de diversiteitsplannen. Minister Vandenbroucke trekt daar heel veel geld voor uit. Ik stel middelen ter beschikking van de gemeenten voor managers van diversiteit.

Ik stel vast dat de lokale besturen vaak vragen naar goede praktijkvoorbeelden. Op 23 mei vindt daarover een studiedag plaats. Daarbij zullen een aantal good practices in beeld worden gebracht. Sommige steden zijn vandaag al heel verdienstelijk op dat terrein. Een schoolvoorbeeld is de stad Ronse. Wanneer de stad Ronse nieuwe mensen aanwerft die binnen die kensgroepen vallen, dan stellen zij een meter of peter aan om die mensen te begeleiden en hen wegwijs te maken op de werkvloer. Ze organiseren ook cursussen op de werkvloer opdat die mensen het vakjargon zo snel mogelijk zouden leren kennen.

De werving gebeurt op een brede manier omdat niet iedereen de klassieke media consulteert. Er worden mensen aangeworven die bekwaam zijn en die aan de aanwervingsvoorwaarden voldoen, ongeacht hun huidskleur

Wat de nieuwe rechtspositieregeling betreft, moet 2 percent van het statutair en contractueel personeelsbestand bestaan uit mensen met een arbeidshandicap. Eigenlijk is dat de uitvoering van een federale wet uit de jaren 70. Men had daar al lang werk van moeten maken. Die federale wet gold wel alleen voor het statutaire personeel van de lokale besturen. Nu is die uitgebreid naar de contractuelen. Het contactuele contingent is immers groter geworden dan het statutaire.

De nieuwe rechtspositieregeling treedt in werking vanaf januari 2008. In 2008 zullen we de parameters van het Gemeentefonds opnieuw onder de loep nemen. De lokale en provinciale besturen die hun verantwoordelijkheid nemen, moeten daar op financieel vlak voor gecompenseerd worden vanuit het Gemeentefonds. Wie vandaag al werkt aan die diversiteit en aan de afspiegeling van de samenleving in het personeelsbestand, kan daar bij mij projecten voor indienen in het kader van 'managers van diversiteit'.

De meeste gemeenten zijn van goede wil. Ze stellen immers vast dat het goed overkomt bij potentiële investeerders om een open signaal te geven aan de we-

reld. Men wil samenwerken met besturen die open staan voor de wereld en niet met wie zich defensief opstelt en zich afschermt van de wereld. Via de herziening van het Gemeentefonds proberen we extra stimulansen te geven aan de gemeenten om personen met een arbeidshandicap een plaats te geven in de gemeentelijke organisatie.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw Morel, ik begrijp niet zo goed waarom de terechte vragen die hier worden gesteld, steeds gepaard moeten gaan met ranzige opmerkingen. Ik vind dat erg enerverend. Ik weet eerlijk gezegd niet wat de juiste kleur van iemand is.

De vragen zijn terecht omdat elke vorm van discriminatie moet worden bestreden. Daar ben ik het voor 100 procent mee eens. Vorige week heb ik in antwoord op een vraag trouwens gezegd dat politieke overtuiging zal worden opgenomen in het gelijkebehandelingsdecreet.

Daar mag u niet aan twijfelen. Net zoals in de Europese richtlijn zal de politieke overtuiging een van de gronden zijn die worden opgenomen in het decreet. Discriminatie moet dan echter wel op een juiste manier worden geïnterpreteerd. Dat geldt voor alle gronden die worden ingeroepen. Er is pas sprake van discriminatie als het verschil in behandeling niet objectief kan worden gerechtvaardigd. Er bestaan, met andere woorden, heel wat objectieve redenen waarom een verschillende behandeling mogelijk is.

Ik zal twee, misschien extreme, voorbeelden geven die de zaak echter wel scherp stellen. In het kader van de sociale economie subsidiëren wij heel wat mensen met een arbeidshandicap. Dat maakt dat er een verschil in behandeling is. We zeggen zelfs expliciet bij de aanwerving van die mensen wat de criteria zijn. Ik krijg daarover ook brieven van mensen die dat discriminerend vinden omdat ze niet aan de criteria voldoen. Toch blijf ik daaraan vasthouden omdat er objectieve gronden zijn. Die mensen hebben een duwtje in de rug nodig op de arbeidsmarkt.

Mijn tweede voorbeeld gaat over de politieke overtuiging. Stel, puur hypothetisch, dat op het secretariaat van het Vlaams Belang wordt beslist om iemand niet aan te werven omdat hij lid is van sp.a. Op dat moment is dat een absoluut objectieve reden. (*Opmerkingen van mevrouw Marie-Rose Morel*)

Toch wel. Daar bestaat ook rechtspraak over. De doelstellingen van die werknemer staan diametraal tegenover de doelstelling van de organisatie en de werkgever.

Mevrouw Morel, ik heb die twee voorbeelden gegeven om duidelijk aan te geven wat wordt verstaan onder objectieve gronden. Over de voorbeelden die u aanhaalt,

kan ik niet oordelen. Het zou heel nefast zijn als u of ik dat zouden doen. Het is aan de rechtbank om te oordelen of het gaat over discriminatie of over een objectieve reden waarom er een verschil in behandeling is. Ik herhaal dat ik me absoluut niet bekwaam zou vinden om daarover te oordelen.

Het zal u niet ontgaan zijn dat ik niet van plan ben om op elke slak zout te leggen. Stel u voor dat een minister telkens op dat soort zaken zou reageren! Dat zou een bijzonder slechte zaak zijn.

De doelstelling moet in het algemeen duidelijk zijn. Ik denk dat dit het geval is. Er zijn verschillende gronden op basis waarvan discriminatie zal worden geëvalueerd. Het is dan aan de rechtbank om zich daarover finaal uit te spreken. De rechtspraak vordert daar ook gestaag in.

De heer Kurt De Loor: Ik dank beide ministers voor het antwoord. Ik ervaar het diversiteitsverhaal inderdaad als zeer positief. Ik ben er meer dan overtuigd van dat de lokale besturen daarin een sociale rol moeten spelen. Dat is ook het uitgangspunt van mijn vraag. Mijnheer de minister, als u voor uw studiedag nog op zoek bent naar 'good' of 'best practices', dan is Zottegem zeker bereid om daar een steentje toe bij te dragen.

De federale wetgeving stelt een percentage voorop dat moet worden behaald. In de praktijk ondervinden we dat daaraan dikwijls niet wordt voldaan. Het verheugt me dan ook enorm dat er extra's worden opgenomen in het Gemeentefonds voor gemeenten die daar versneld werk van maken.

Het is een uitdaging voor lokale besturen om daaraan te kunnen participeren. (*Applaus bij sp.a-spirit*)

Mevrouw Marie-Rose Morel: Ik heb iets zeer interessants gehoord van beide ministers. U hebt het beiden over een afspiegeling van de samenleving. Ik hoop dan ook dat u dit ook zult verdedigen op gemeentelijk vlak. Dan mag in Antwerpen 33 percent van de ambtenaren Vlaams Belanger zijn. (*Rumoer*)

Dat is schitterend.

Minister Marino Keulen: Mevrouw Morel, er zijn nog altijd aanwervingsexamens. Er zijn nog altijd objectieve parameters. De politieke overtuiging mag daarin geen rol spelen. Men moet op de eerste plaats bewijzen dat men bekwaam is en geschikt om de job goed uit te oefenen.

Mevrouw Marie-Rose Morel: U zegt dat iemand van het Vlaams Belang minder goed poetst dan iemand die niet van het Vlaams Belang is. Is het dat wat u beweert? Is het dat wat u nu zegt?

Minister Marino Keulen: Neen, integendeel. (*Opmerkingen mevrouw Morel*)

Dit wordt live uitgezonden. U maakt een karikatuur van zichzelf.

Ik heb duidelijk gezegd dat de mensen moeten bewijzen dat zij geschikt zijn voor de job. De politieke overtuiging speelt daarin geen rol, tenzij de organisatie werkt vanuit een bepaalde doelstelling, vanuit een bepaalde filosofie. Zoals een politieke partij inderdaad iemand kan weigeren die behoort tot een andere politieke partij. Dat is een objectief verschil.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mijnheer de minister, mag ik mijn repliek beëindigen of niet? Ik zie wat u elke dag doet. Ik zie dat zeer goed.

Minister Marino Keulen: U wordt zeer snel kwaad op basis van een objectieve uitleg waarmee wij pleiten voor correctheid.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mijnheer de minister, mag ik nu eindigen of niet?

Minister Marino Keulen: U moet niet zo kwaad worden. Dat wordt u altijd heel snel als u wordt tegengesproken.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mag ik nu eindigen? U weet dat iemand die ongelijk heeft, maar door blijft praten hé, mijnheer de minister.

Mijnheer de minister, die dame is aangenomen, krijgt een contract, is goed bevonden door de diensten van de sp.a, door de diensten van mijnheer Bonte. Op het ogenblik dat ze haar contract komt tekenen, is ze plotseling niet meer goed genoeg omdat ze een bepaalde politieke kleur heeft. Als u dan beweert dat dat geen discriminatie is, mijnheer de minister, dan weet u niet waarmee u bezig bent. Dat heeft niets te maken met criteria, dat heeft te maken met politieke voorkeur. Dit is een discriminatie, die zelfs wordt veroordeeld in het Europa waarmee u zo graag schermt.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw Morel, het is niet omdat u hysterisch doet dat u gelijk hebt.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Ik doe niet hysterisch, mevrouw de minister. Verre van.

Minister Marino Keulen: Wat moet dat dan zijn als u hysterisch wordt. (*Rumoer*)

Minister Kathleen Van Brempt: U hebt absoluut niet geluisterd naar wat ik heb gezegd. En u wordt ook niet gehinderd door enige dossierkennis, mevrouw Morel.

Mevrouw Marie-Rose Morel: U hebt zelfs geen weet van de dossiers waarover u spreekt.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik heb u het verschil uitgelegd tussen objectieve behandeling of niet. Ik zal het u nog duidelijker zeggen.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Het is eerst aan mij om te repliceren, en dan is het weer aan u, als ik mij niet vergis. U sprak over objectieve redenen. U zegt dat er in de sociale economie bepaalde subsidies zijn om de mensen vooruit te helpen. De voorbeelden die ik u hier heb genoemd, mevrouw de minister, dat zijn discriminaties puur op basis van politiek. Dat zijn mensen die door hun examen zijn geraakt, dat zijn mensen die goed bevonden zijn voor hun job door diensten van de overheid. (*Opmerkingen van de heer Peumans*)

Het is de taak van de minister, mijnheer Peumans, om de gelijke kansen te behartigen. Als u er iets over wilt zeggen, had u ook een vraag moeten indienen.

Bij Ferreyen waren ze er als de kippen bij, en ik merk enkel, mevrouw de minister, dat u zeer dubieus omgaat met discriminatie en gelijke kansen. Wanneer het in uw kraam past, dan bent u er als de kippen bij om op dit podium te verklaren dat alle Vlamingen gelijk zijn voor de wet. Wanneer het niet in uw kraam past, blijft het muisstil op uw kabinet. Dat heb ik hier vandaag willen aanklagen.

De voorzitter: De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen: Mijn excuses, voorzitter, dat ik de ambiance even onderbreek. Maar ik zou in dit cruciale debat toch ook een cruciale factor centraal willen stellen, namelijk het examen.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Die vrouw was geslaagd voor haar examen, mijnheer.

De voorzitter: Mevrouw Morel, de heer Vermeulen heeft nu het woord.

De heer Jo Vermeulen: Ik wou dit even op een breder vlak trekken omdat we daar ook in ons lokale bestuur niet altijd even gemakkelijke en goede ervaringen mee hebben gehad. Bij veel examens, waarmee men dan toch de diversiteit wil realiseren of ze minstens een kans geven, blijkt dat namelijk niet zo goed te lukken. De meesten onder ons en de meeste van onze administraties denken bij examens aan dikke boeken, aan geschreven of multiplechoice-examens, of aan goede taalvaardigheid. Maar dat is voor een aantal jobs minder belangrijk. Het is essentieel, om te bereiken wat u wilt in verband met diversiteit, dat examens naar competenties voor die of die specifieke functies zoeken. Dat is, het is nu eenmaal zo, heden ten dage nog maar

zelden of nooit het geval. Wij hadden de ervaring met examens voor polyvalent vakman, of arbeiders op de groendienst. Die moeten niet vlot ter tale zijn of een boek kunnen lezen. Die moeten op tijd zijn, vakkennis hebben en dergelijke.

Daarom heeft onze bevoegde schepen, de heer Van Peel, na de discussie die we lokaal voerden, gezegd dat we dat examensysteem zeer grondig, weliswaar geleidelijk, moeten en zullen omturnen.

Daar komt nog bij dat veel van de doelstellingen die u wilt bereiken inzake diversiteit hebben te maken met voortrajecten, opleidingen en dergelijke.

Die voortrajecten marcheren goed en de betrokkene kan gedurende een periode in zijn functie groeien. Maar als ze dan op een bepaald moment op de barrière van een stads-, gemeentelijk of ander examen botsen, dan zal de motivatie naar beneden gaan en zullen er geen mensen meer worden gevonden om toe te leiden. Op die manier zal de diversiteitsdoelstelling niet worden gerealiseerd. Willen we diversiteit realiseren, dan zullen we de examens zeer goed in het oog moeten houden en zorgen dat we ons op competenties concentreren en niet enkel op abstracte vaardigheden of diploma's. En het gaat hier niet over moeilijker of makkelijker examens, maar over examens die ervoor zorgen dat de juiste man of de juiste vrouw op de juiste plaats terecht komen.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, ik moet even emotioneel bekomen. Ik wil een oproep doen, en de minister van Binnenlandse Aangelegenheden weet dat, om dit alles te doen met zoveel mogelijk respect voor de lokale besturen. We worden overladen met van alles en nog wat.

Mevrouw Morel, ik denk dat gemeentebesturen veel meer aan diversiteit doen dan u denkt. Ik stel vast dat u vragen stelt aan ministers over onderwerpen waarover ze eigenlijk niets te zeggen hebben. *(Opmerkingen van mevrouw Marie-Rose Morel)*

Neen, er bestaat nog altijd zoiets als de autonomie van plaatselijke besturen. Ik stel voor dat u eens het boek van de heer Vande Lanotte leest over de staatstructuren. Dat is een goed boekje. U moet weten waar u de vragen stelt. Ik moet deze twee ministers niet verdedigen, maar als u vragen stelt over mensen die uit vakbonden worden gezet, dan heeft geen van deze twee ministers daar iets mee te maken. *(Opmerkingen van mevrouw Marie-Rose Morel)*

De voorzitter: Mijnheer Peumans, maak uw betoog af.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, dit is niet te doen. Ik krijg het emotioneel niet verwerkt hoe mevrouw Morel met dit parlement omgaat.

Het enige wat ik wil zeggen, mevrouw Morel, is dat u moet weten waar u de vragen moet stellen. Dat moet u nog leren in plaats van met allerlei leuke dingen bezig te zijn in dit leven. *(Opmerkingen van mevrouw Marie-Rose Morel/Applaus bij CD&V en de N-VA)*

Minister Marino Keulen: Mijnheer Peumans, de herziening van het Gemeentefonds, u kent mij, ik ben ook een communalist, gaan we doen in samenwerking met de VVSG. Op die manier mag de gemeentelijke inbreng in het debat duidelijk klinken.

De uitvoering van de non-discriminatiecode is breed gedragen door alle lokale besturen want dit staat in het sectorconvenant 2005-2007. Dit is dus zowel gedragen door de VVSG namens de lokale besturen als door de drie grote vakbonden. Er is een breed draagvlak voor.

Mevrouw Morel, ik heb daarnet al gezegd toen ik u onderbrak – mijn excuses trouwens voor het onderbreken op zich – dat uw verhaal van 33 percent van de stemmen en dus 33 percent Blokkers in de organisatie van de stad niet helemaal klopt. Dit moet gebeuren op basis van proeven, bekwaamheid en geschiktheid. Discriminatie kan niet. Wat de principes betreft, sta ik voor 100 percent achter de uiteenzetting van minister Van Brempt. Voor de rest heeft daar niemand problemen mee, behalve uw fractie en dan moet u zich daar vragen bij stellen. *(Applaus bij de meerderheid)*

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw de voorzitter, ik stel vast dat er niet is geluisterd naar het antwoord. Overtuiging komt in het decreet.

Ik wil de heer Peumans bijtreden als hij zegt dat u deze vraag niet hier moet stellen. Aanwervingsprocedures hebben te maken met lokale en federale materies. Dat is geen bevoegdheid van dit parlement.

In algemene termen wil ik herhalen dat er met betrekking tot politieke overtuiging objectieve redenen zijn om iemand te weigeren en dan is er geen discriminatie en anders wel. Het is echter niet aan u om dit te beoordelen, maar wel aan de rechtbank. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

De heer Kurt De Loor: Mevrouw de voorzitter, ik was mijn vraag begonnen met te zeggen dat ik verheugd ben over dit initiatief. Ik beschouw het als een uitdaging voor de lokale besturen. Ik wens me dan ook aan te sluiten bij uw oproep aan de 308 Vlaamse gemeenten en OCMW's om volledig in het verhaal te geloven en ervoor te gaan.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mevrouw de voorzitter, ik ben zeer verheugd te horen dat beide ministers discriminatie absoluut verwerpen. Ik ben zeer tevreden om van minister Van Brempt te horen dat politieke

overtuiging in het decreet zal staan. Ik hoop dat we in het zinnetje dat erachter kwam geen addertje onder het gras moeten zoeken, maar ik ga absoluut uit van uw goede bedoelingen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Flor Koninckx tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het rendement van onbemande camera's

De voorzitter: De heer Koninckx heeft het woord.

De heer Flor Koninckx: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, er staat hier een heel gelukkige man voor u. Wat iedereen al een hele tijd intuïtief aanvoelde, is nu in een onderzoek en met cijfers bewezen: flitspalen zijn een goede zaak. Dat is belangrijk voor de verkeersveiligheid, maar ook voor de overheidsfinanciën. In 1994, 13 jaar geleden al, werd in Vlaanderen een eerste flitspaal gezet. Volgens de recentste cijfers staan er 1.118 op 572 locaties. Op de website van de Vlaamse overheid staat er: "Flitspalen zijn cruciaal voor de veiligheid. Het aantal doden en gewonden is dankzij die camera's heel sterk gedaald."

Er is ook het project Gevaarlijke punten. Sinds 2003 trekt Vlaanderen elk jaar 100 miljoen euro extra uit om die punten aan te pakken. De plaatsen waar tijdens de laatste 3 jaar zeer zware ongevallen zijn gebeurd, krijgen voorrang. Ze worden aangepast, via infrastructuurwerken en/of flitspalen. Tegen 2008 moeten 800 gevaarlijke punten definitief zijn weggewerkt. Het Steunpunt Verkeersveiligheid heeft dit weekend de resultaten bekendgemaakt van een onderzoek over het rendement van de flitspalen en de camera's. Het gaat over flitspalen en camera's op kruispunten aan gewestwegen maar buiten de bebouwde kom.

Op die kruispunten daalde het totale aantal ongevallen met ongeveer 14 percent, en het aantal ongevallen met letsels met maar liefst 27 percent. In het onderzoek wordt de totale maatschappelijke kost berekend: flitspalen kunnen tot dertig keer hun kostprijs terugwinnen. Ik weet wel dat dit in het licht van de verkeersveiligheid een eerder koele benadering is, maar dat is toch een gevolg dat in rekening moet worden gebracht.

Ik heb over de flitspalen en de camera's drie concrete vragen. Een: wat zijn de concrete plannen voor de komende jaren inzake de plaatsing van flitspalen en camera's? Hoeveel zullen we er nog plaatsen, en waar zal dat gebeuren? Twee: hoe ver staat de digitalisering ervan? De ervaring leert me dat er veel tijd en energie kruipt in

het plaatsen, wegnemen, bekijken en verwerken van de analoge filmrolletjes. Dat is tegenwoordig een middel-eeuwse bezigheid geworden. Zullen de nieuwe flitspalen en camera's – ik hoop dat die er komen – allemaal van het digitale type zijn? Drie: zullen er ook op andere plaatsen dan deze waarover het onderzoek ging flitspalen en camera's worden bijgeplaatst? Ik denk dan vooral aan de snelwegen, want ook daar is nood aan digitale camera's.

Ik verwijs in dat verband aan een kort interview dat ik in De Standaard van 17 maart heb gegeven. Daarin pleit ik ervoor om, naar analogie met de ring van Antwerpen, op een aantal ringwegen en wisselaars flitspalen en camera's te plaatsen. De heer Joris Vandembroucke heeft daar in Het Belang van Limburg ook al op aangedrongen. Er moet een uniformisering komen. Dat is vorige week ook al gebleken, denk maar aan de heisa over het smogalarm. Ik denk dat we op ringwegen rond grote steden zouden moeten opteren voor een snelheidsbeperking tot 100 kilometer per uur. Tezelfdertijd moeten we uit milieu- en veiligheidsoverwegingen ook op snelwegen digitale camera's plaatsen.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: U haalt terecht het onderzoek aan waarvan de resultaten onlangs zijn gepresenteerd. Ik vind het wel een beetje cynisch dat men berekent wat een flitscamera 'opbrengt'. Want de grootste 'opbrengst' bestaat uit mensenlevens. Het voordeel van die studie is natuurlijk dat ze de grootste criticasters over de streep kan trekken.

Het plaatsen van camera's is zelden populair, het is zelden iets dat men vanuit het beleid graag doet. Maar ik ben er echt van overtuigd, samen met de Vlaamse Regering, dat het noodzakelijk is.

We gaan camera's plaatsen in het kader van zwarte punten. Er wordt veel geïnvesteerd in het herbekijken van kruispunten die we catalogiseren als zwarte punten. Heel vaak wordt de beslissing genomen om daar camera's te installeren, zowel roodlichtcamera's als snelheidscamera's. Dit jaar zijn er 10 snelheidscamera's gepland en 55 roodlichtcamera's voor de zwarte punten. Daarnaast is er een afspraak tussen minister Peeters en mezelf om een apart begrotingsartikel van zo'n 2,2 miljoen euro te creëren in de begrotingscontrole om, los van de zwarte punten, bijkomend te investeren in flitspalen. We zijn volop bezig om een visie op papier te zetten. Die zal uiteraard aansluiten bij wat we tot nu toe gedaan hebben, maar ik denk dat het tijd is voor een aantal nieuwe knelpunten.

Het eerste knelpunt is digitale camera's. Het heeft geen enkele zin meer om nog analoge camera's aan te kopen. Die digitale camera's moeten we wel nog laten

homologeren. Dat is een federale bevoegdheid. Die homologatie zou eraan komen en dan kunnen we beginnen met de digitale camera's. Minister Peeters wacht op die digitale camera's, onder meer voor snelheidscontrole in de Kennedytunnel. Daar moet snel vooruitgang kunnen gemaakt worden.

Op welke basis zullen we camera's installeren? Belangrijk blijven uiteraard de zwarte punten op de gewestwegen. Maar het is net zo belangrijk om camera's te gebruiken om handhavingsredenen. We gaan steeds meer werken met variabele snelheden, met aparte snelheden. Ik vind uw pleidooi om op ringwegen naar 100 kilometer per uur te gaan, zeker de moeite waard om te bestuderen, zowel voor de verkeersveiligheid als als structurele oplossing voor milieu- en smogproblemen. Persoonlijk ben ik daar een grote voorstander van: de snelheid verlagen waar het heel druk is, maar dan moet men dat ook handhaven. En zetten we dan ook de stap naar snelwegen? We zullen dat onderzoeken maar ik ben grote voorstander van het gebruik van digitale camera's op snelwegen. Er is een werkgroep met de administratie en de kabinetten die die principes zal uitwerken in een beleid.

Ik heb gesproken van een budget van 2.225.000 euro. Dat is het budget voor dit jaar. Ik ga ervan uit dat we meer geld zullen nodig hebben – maar dat is voor de begrotingsopmaak 2008 – als we opnieuw een versnelling willen uitvoeren. Uit de cijfers blijkt dat de goede cijfers voor de autostrades verslechteren. Dat kunnen we niet tolereren, zeker niet met de nieuwe engagementen die genomen zijn in het kader van de federale statengeneraal voor de Verkeersveiligheid. Een goed flitspalenbeleid zal noodzakelijk zijn.

De heer Flor Koninckx: Mevrouw de minister, ik heb uit uw antwoord onthouden dat we definitief overschakelen naar het digitale tijdperk en dat we eindelijk ernstig werk gaan maken van snelheidsbeperkingen op autosnelwegen.

Mevrouw de minister, u stelt terecht dat de cijfers stagneren en zelfs stijgen. Op heel de ring rond Antwerpen hebben we al jaren een maximumsnelheid, wegens de drukte, van 100 kilometer per uur en dat geeft gunstige resultaten. Ik vraag me dan ook af waarom men op de ring rond Brussel 120 kilometer per uur mag rijden, waarna dan een snelheidsbeperking tot 90 kilometer per uur wordt ingesteld op het viaduct van Vilvoorde en dan een beperking tot 70 per uur. Duidelijkheid is daar geen troef. Het is nodig dat we daar snel werk van maken en dat handhaven.

De federale politie zit inderdaad met het probleem dat, met de huidige beschikbare middelen, de maximale handhavingscapaciteit is bereikt. De enige manier om tegemoet te komen aan wat de Staten-Generaal vooropstelt, met name een uitgebreidere handhaving, zeker op

de autosnelwegen, is investeren in nieuwe apparatuur en in digitale handhaving.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mevrouw de voorzitter, ik kan grotendeels de uiteenzetting van beide sprekers volgen, maar, mevrouw de minister, er moet me toch iets van het hart. Ik stel vast dat op veel plaatsen door verschillende niveaus, zowel door het Vlaamse Gewest als door steden en gemeenten, werd geïnvesteerd in camera's. Maar op veel plaatsen, maar eigenlijk mag ik dat niet publiek zeggen, functioneren die camera's gewoon niet, omdat ze niet worden geïkt of er geen homologatie is voor de toestellen. Ik ken politiezones waar nauwelijks, of moet ik zeggen helemaal niet meer, geflitst wordt, omdat het niet in orde is.

Mijnheer Koninckx, dan rijst de vraag over handhaving. Wat baten de palen en het feit of er al dan niet een camera in zit, als dat niet in orde komt. Mevrouw de minister, ik weet dat het niet onmiddellijk de bevoegdheid is van de Vlaamse overheid, maar als we maatregelen moeten nemen, moeten die ook opgevolgd kunnen worden.

Het is onze overtuiging dat er eigenlijk zo weinig mogelijk moet worden geflitst, maar als er toch geflitst moet worden, blijven we hameren op het verkeersveiligheidsfonds.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer Van Dijk, het probleem is ons, jammer genoeg, bekend. We hebben er de laatste tijd hard aan gewerkt om het probleem op het terrein op te lossen.

Mijnheer Peumans, u weet dat het mijn vurige wens is om dat soort bevoegdheid in eigen handen te krijgen. We krijgen het probleem natuurlijk niet uitgelegd. We investeren en weten dat dat goed is voor de verkeersveiligheid. De Vlaamse overheid investeert niet weinig en dan hebben we zoiets voor, puur om ijkings- en homologatieredenen.

Men zegt mij – en ik moet me baseren op de woorden van verschillende ambtenaren – dat bijvoorbeeld de homologatie van digitale camera's vlot en goed zal lopen. Ik zou zeggen: op hoop van zegen.

De heer Flor Koninckx: Mijnheer Van Dijk, het feit dat er zeer veel flitspalen niet of onvoldoende werken, is belangrijk, maar een flitspaal heeft ook een preventief karakter. Gelukkig weet de weggebruiker niet of de paal gaat flitsen of niet. U had dus beter gezwegen, maar ze weten nu nog altijd niet waar ze werken en waar niet.

Het probleem van de homologatie, de plaatsing en de slechte werking op bepaalde plaatsen door reflectie, valt

volledig weg bij de installatie van digitale camera's. Het probleem dat nu bestaat met de analoge, zal sowieso verholpen worden bij de installatie van digitale camera's.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de gevolgen van het tarievenbeleid van de openbare vervoersmaatschappij De Lijn

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, Vlaanderen investeerde de voorbije jaren heel veel in openbaar vervoer. Vanuit onze fractie hebben we al langer gevraagd wat de weerslag is van deze extra investeringen.

In 1999 bedroeg de overheidsdotatie, de exploitatiesubsidie aan de Vlaamse Vervoermaatschappij, 311 miljoen euro. Dat is in 2006 opgelopen tot 680 miljoen euro. Dat is meer dan een verdubbeling. We investeren ook heel veel in extra trams en in de verlenging van de tramlijnen.

Dat heeft ongetwijfeld positieve effecten wat sociale doelstellingen betreft. Er zijn een aantal mensen die dankzij het tarievenbeleid gratis of bijna gratis gebruik kunnen maken van het openbaar vervoer.

De ontvangsten voor het openbaar vervoer zijn in reële termen gedaald, hoewel een van uw voorgangers heeft gezegd dat de gratis reizigers mensen zullen meebrengen. Daardoor is de dekkingsgraad, het deel van de uitgaven dat gedekt wordt door eigen ontvangsten, gedaald van 30 procent naar 14 procent. Ter vergelijking: de Brusselse vervoermaatschappij MIVB heeft een dekkingsgraad van 45 procent. Dat is natuurlijk een speciale situatie.

De vraag die we ons al langer stellen, en die we al in de commissie hebben gesteld is: wat is de weerslag van die enorme investering van belastinggeld die Vlaanderen doet in het openbaar vervoer, op het vervoergedrag van de Vlamingen? We zijn wat dat betreft altijd wat op onze honger gebleven.

Er zijn ongetwijfeld meer reizigers. Ik wil citeren uit twee rapporten die ik deze maand op tafel heb gekregen. Ik heb een diagnoseadvies betreffende de woonwerkverplaatsingen van de werknemer, een rapport van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven. Op 30 januari wordt het volgende geschreven: "Het beleid dat er op gericht is het openbaar vervoer voor bepaalde doelgroepen

minder duur of gratis te maken, heeft het aantal mensen die zich met de wagen verplaatsen, niet significant doen dalen. Dit beleid heeft ertoe geleid, primo, dat een aantal mensen die zich met de auto verplaatsen, niet beduidend is teruggelopen; secundo, dat meer mensen het openbaar vervoer zijn gaan gebruiken en de bus zijn gaan gebruiken; tertio, dat er minder fietsers en voetgangers zijn."

Uit de eigen Vlaamse documenten lezen we een syntheseverslag van wat de OESO zegt. De OESO maakt een evaluatie van het milieubeleid dat de diverse landen ontwikkelen. Men maakt een vergelijking over wat er sinds 1998 is gebeurd inzake milieudoelstellingen. Ik citeer: "Hoewel het openbaar vervoer sterk gesubsidieerd wordt, verliest het toch terrein ten opzichte van de particuliere voertuigen."

Dat zou kunnen betekenen dat van de enorme investeringen die Vlaanderen doet in het openbaar vervoer, vooral de niet-actieve bevolking gebruik maakt. Een aantal mensen die al het openbaar vervoer gebruikten, maken er meer gebruik van omwille van het gratis of bijna gratis karakter. Het aantal abonnementen is spectaculair gestegen tot 370.000. Daarvan wordt meer dan de helft gratis of bijna gratis ter beschikking gesteld. Het openbaar vervoer wordt meer gebruikt door mensen die het al gebruikten. Er wordt door jongeren in hun vrije tijd meer gebruik van gemaakt en ook door een aantal senioren. Het blijkt dat in de woonwerkverplaatsingen – ik verwijs naar de studie die terzake is gebeurd – niet beduidend meer gebruik gemaakt wordt van het openbaar vervoer door vroegere automobilisten. Uit een kleinere studie in Leuven is gebleken dat de studenten, in plaats van te voet of met de fiets naar de aula te gaan, nu de bus nemen. Men heeft voetgangers van het voetpad gehaald en fietsers van het fietspad. Men moet ook vaak een kamikaze zijn in de drukke ochtendspits. Ze nemen nu het gratis of bijna gratis openbaar vervoer.

Mevrouw de minister, kunt u ons wijzer maken? Ik had graag een verwijzing naar een extern wetenschappelijk onderzoek. Misschien is dat nog lopende. Kunt u ons inlichten over de wijze waarop de investeringen in het openbaar vervoer in Vlaanderen resulteren in een verschuiving in de modal split, in meer gebruik van het openbaar vervoer ten opzichte van de wagen?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer Sauwens, ik ben een beetje in de war. Ik zag een andere vraag staan op uw ingediende versie van uw actuele vraag. Ik heb die cijfers niet bij.

De heer Johan Sauwens: Het gaat me niet over de cijfers.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik heb een antwoord op uw vraag: “Wanneer voorziet de Vlaamse Regering een evaluatie van het huidige tarievenbeleid?” U moet me excuseren maar ik heb die cijfers niet bij. Ik ben een beetje in de war.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de minister, in mijn vraagstelling heb ik duidelijk verwezen naar het autogebruik dat niet is verminderd en naar het feit dat voetgangers en fietsers meer de bus gebruiken.

Minister Kathleen Van Brempt: Uw vraag is toch wanneer ik een hervorming van het tarievenbeleid plan?

De heer Johan Sauwens: Neen, mijn vraag is wat de weerslag is van het tarievenbeleid. Met het gratisbeleid zijn we een unicum in Europa. Wat is de weerslag daarvan op het vervoersgedrag van de Vlamingen?

Minister Kathleen Van Brempt: Nogmaals, ik heb die cijfers niet bij, want die vraag was niet gesteld.

Het is een actuele vraag, dus ik dacht dat u misschien zou verwijzen naar een onderzoek dat vandaag de pers heeft gehaald. Er is immers een onderzoek gedaan waaruit blijkt dat het autovervoer aan het afnemen is, althans in de stedelijke omgeving. Ik geef toe dat de Vlaamse overheid voor alles wat ze doet in verband met openbaar vervoer en mobiliteit moet kijken naar zowel de stad als het platteland. Dat vergt immers een verschillende aanpak. Er is ook sprake van deels verschillende uitdagingen. Het autovervoer in de stad neemt dus af, vooral ten voordele van de fiets. Het openbaar vervoer gaat ook vooruit, maar minder. Dat is wat ik me herinner van het krantenartikel van vandaag.

Ik wil u geruststellen: het is niet zo dat we niet volop bezig zijn met wetenschappelijk onderzoek. Vandaag zijn we begonnen met een derde onderzoek naar het verplaatsingsgedrag. Dat is een groot onderzoek dat we over heel Vlaanderen gaan voeren met betrekking tot de vraag wie zich hoe verplaatst. Over ongeveer één jaar verwacht ik de eerste resultaten daarvan.

Wat de tarieven betreft, zijn er de voorbije tien jaar heel wat hervormingen doorgevoerd, die er vooral toe hebben geleid dat het openbaar vervoer veel goedkoper en eenvoudiger is geworden. Dat was vooral het beleid van mijn voorganger, een beleid dat ik trouwens heb voortgezet. Voor de doelgroep van de 65-plussers is het openbaar vervoer gratis geworden. Bij alle andere doelgroepen wordt het derdebetalerssysteem gebruikt. Daarom was ik een beetje verbaasd door de opmerking van het verslag van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven. Die maatregelen zijn immers niet genomen met het oog op woon-werkverkeer. Ze zijn genomen met het oog op de algemene promotie van het openbaar vervoer. Meer specifiek ging het ook over sociale maatregelen. Ik ver-

wacht dan ook geen effect, bijvoorbeeld van het gratis openbaar vervoer voor 65-plussers, op de modal split inzake het woon-werkverkeer. Dat is nu eenmaal niet de doelstelling van het tarievenbeleid.

In het algemeen zijn door die tarieven van De Lijn de voorbije jaren de inkomsten gedaald. We zijn daar in de commissie ook al bij blijven stilstaan. Een uitzondering zijn de voorbije twee jaar: sinds 2004 zijn de inkomsten opnieuw aan het stijgen. Zelf heb ik één hervorming doorgevoerd, namelijk het voort vereenvoudigen, door een zone af te schaffen in de stedelijke omgeving, en het opsplitsen tussen voorverkoop en verkoop op het net. Dat laatste had vooral als doelstelling de doorstroming van het openbaar vervoer te verbeteren. Sinds lang is er een indexering van de tarieven en de abonnementen toegestaan, en die wordt dit jaar opnieuw toegepast. Ik kan wel niet zomaar de tarieven van tickets indexeren, want dan krijgen we moeilijke getallen.

Ik bereid op dit ogenblik een tariefaanpassing voor volgend jaar voor. We zijn nog aan het onderzoeken op welke aspecten die vooral moet ingaan. Ik kan u al wel zeggen dat het niet mijn beleidsbedoeling is het openbaar vervoer in het algemeen duurder te maken.

Wat uw vraag over de modal split betreft, ik heb deze cijfers niet bij me. U weet dat die cijfers gebaseerd zijn op de gegevens van De Lijn en de onderzoeken van de studiedienst van de Vlaamse Regering. Ik verwacht ter zake veel van het grootscheepse derde onderzoek naar het verplaatsingsgedrag, OVG3 geheten. Over 1 jaar zullen we de tussentijdse resultaten kunnen inkijken.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de minister, het verbaast me wat dat u niet echt dieper wilt ingaan op de modal split. Volgens onze fractie is het nodig het effect van de grote investeringen exact te kennen. We zijn wat bezorgd. Misschien zijn lichte bijstellingen nodig. Zo blijkt uit dit verslag dat vooral bij middel-lange verplaatsingen het openbaar vervoer het moet afleggen tegen de auto.

U weet dat de files blijven toenemen. Met de verhoogde investeringen in de havens, gaan we richting een verkeersinfarct in Vlaanderen. Ik wil dat niet dramatiseren, maar het is een maatschappelijke en economische realiteit waar we op tijd iets aan moeten doen.

Met een aantal bijstellingen van het aanbod moet het mogelijk zijn om bijvoorbeeld ook een betere ontsluiting van industrieterreinen te geven. In het verhaal van de basismobiliteit, intussen bijna beëindigd, is de bediening van werkplaatsen en industrieterreinen niet opgenomen. Dat is een euvel. Wij vragen vanuit onze fractie om dit aan te passen. Dat moet kunnen met deze investeringen, anders falen we op een belangrijk element van uw beleid.

Verder is het nodig dat u zich wetenschappelijk laat begeleiden om te weten wat de echte effecten zijn van de inspanningen.

Minister Kathleen Van Brempt: Dat zijn verschillende aspecten. Er is een decreet basismobiliteit, goedgekeurd in dit parlement, dat ik ondertussen bijna volledig heb uitgevoerd samen met de Vlaamse Regering.

De huidige investeringen gaan naar netmanagement, geënt op woon-werkverkeer: de capaciteitsproblemen oplossen. Ik verwijs naar mijn initiatief in Gent en de capaciteit van de kusttram. We zijn volop bezig met het ontwikkelen van joblijnen naar bedrijventerreinen. Maar een gewone ontsluiting is daar vaak niet aan de orde. Men begint 's morgens en stopt 's avonds, dus moet de bus niet de hele dag rijden. Vandaar dat het pendelfonds is opgericht. Bij de investeringen werken we ook vooral in stedelijke omgeving, omdat daar de uitdagingen voor het openbaar vervoer het grootst zijn. Ik denk dat het beleid van het netmanagement tegemoet kan komen aan uw vragen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over controles bij industriële mestverwerkingsbedrijven

ACTUELE VRAAG van de heer Patrick Lachaert tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitvoer van mogelijk vervuilde compost uit Vlaanderen naar Frankrijk en de controle op mestverwerking

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Leterme.

De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, compostgesjoemel bedreigt mestexport. Het zal u ongetwijfeld niet ontgaan zijn dat sinds enkele weken beroering is ontstaan bij onze Vlaamse veehouders. Momenteel loopt bij een Franse rechtbank een klacht tegen een van de grootste mestverwerkingsbedrijven in Vlaanderen. Het bedrijf Compofert zou massaal beoedelde compost uitgevoerd hebben naar Franse akkerbouwers.

De gevolgen zijn onbruikbare gronden, grote groeistoornissen en afgekeurde producten. Eén Franse akkerbouwer zag vorig jaar zijn potgrondproductie volledig verlo-

ren gaan en diverse expertises wezen op een mengeling van een tiental giftige producten. Ook elders in Frankrijk zouden zich gelijkaardige problemen voordoen. Daarom hebben de Franse akkerbouwers besloten om zich te verenigen en de juridische weg te bewandelen, waarbij ze torenhoge claims hebben ingesteld. Binnen enkele maanden mogen we hierover een uitspraak verwachten.

Het is natuurlijk niet aan ons om uitspraken te doen over een lopende rechtszaak in Frankrijk. Maar het gevolg is dat onze Vlaamse compost bakken kritiek krijgt. De Franse overheid denkt er zelfs aan om Vlaamse compost, inclusief de eindproducten van mestverwerking en kippenmest, radicaal te weigeren of op zijn minst strengere normen op te leggen. Erger nog, de gedachte leeft bij de Franse overheid dat bepaalde van onze producten door de mazen van het controlenet glippen. Daardoor denken ze het recht in eigen handen te mogen nemen.

Het is ook zo dat bij verschillende mestverwerkings- en compostbedrijven in Vlaanderen reeds controles werden aangekondigd en uitgevoerd. Daarbij werd gesteld – en dit is uitermate belangrijk – dat onregelmatigheden eventueel kunnen leiden tot een volledig exportverbod vanuit Vlaanderen. Wetende dat 70 procent van de eindproducten van de mestverwerking richting Frankrijk gaat, zou een dergelijk verbod onze mestverwerking compleet lamleggen. Dat zou nefaste gevolgen hebben voor de verdere uitvoering van ons Mestdecreet, want mestverwerking is een van de pijlers ervan.

Het is jammer dat de Vlaamse veehouder, die in dit dossier geen enkele schuld treft, opnieuw in een slecht daglicht komt te staan. De veehouders dreigen de dupe te worden van dergelijke zaken. Ik wil u niet onthouden wat een bepaalde landbouworganisatie daarover schreef in haar maandblad. Ik citeer: “En zoals steeds treft de Vlaamse veehouder geen enkele schuld, maar dreigt hij wel het slachtoffer te worden van oneerlijke industriële praktijken en daaraan gekoppeld frauduleus winstbejag.” Ik laat deze uitspraak voor rekening van de landbouworganisatie en geef er geen verdere commentaar op.

Mijnheer de minister-president, wat me in dit dossier enorm verbaast is dat u en uw collega bevoegd voor Leefmilieu, die toch altijd zo goed zijn in communicatie, in het verspreiden van perscommuniqués en in het ondernemen van acties, inzake dit dossier oorverdovend stil blijven. Diverse actoren stellen dat ook het VCM, dat toch moet instaan voor de belangen van de mestverwerkers, nog steeds discreet op de achtergrond blijft. Er worden ter zake bepaalde insinuaties gemaakt in het geciteerde maandblad, maar daarop ga ik niet verder in.

Er worden heel wat vragen gesteld en bedenkingen gemaakt bij de efficiëntie van de controles van het FAVV bij industriële bedrijven. Ik herhaal dat het niet aan ons noch aan u is om uitspraken te doen over een lopende rechtszaak, maar gezien de actualiteitswaarde van het dossier en de enorm grote belangen die op het spel staan inzake de Vlaamse export naar Frankrijk, dringen enkele vragen zich op.

Mijnheer de minister-president, wat is de visie van de Vlaamse overheid op deze zaak?

Hoe zit het nu juist met het gehanteerde controlesysteem? Werd hierover contact opgenomen met het FAVV?

Werd er al overleg gepleegd met de Franse overheid in de hoop de schade te beperken? Los van het feit of Compofer al dan niet wordt veroordeeld, zal dit dossier opnieuw heel wat schade toebrengen aan de Vlaamse veehouderij. Welke impact denkt u dat dit dossier zal hebben op onze Vlaamse mestverwerking? Zullen er gevolgen zijn voor de verdere uitvoering van het Mestdecreet?

In welke mate kan de overheid maatregelen nemen om dergelijke incidenten in de toekomst te vermijden?

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik sluit me aan bij de vraag van de vorige spreker. De oplossing van de mestproblematiek steunt inderdaad op drie pijlers, en de mestverwerking is daar een van.

De mogelijkheid van de mestverwerking wordt erg in het gedrang gebracht door het voorval in Frankrijk. Daar werd compost opgevoerd op 41 hectare, wat niet gering is, bij de belangrijkste landbouwer van Noord-Frankrijk. De man heeft schade opgelopen en heeft een proces aangespannen bij de rechtbank van eerste aanleg, le tribunal de grande instance, van Compiègne. De rechtbank heeft bij tussenvonnissen een expert aangesteld. Uit het verslag van die expert blijkt inderdaad dat de opgevoerde compost aangetast is door allerlei organische gifstoffen – en dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn.

Het gevolg is dat de teelt en de nateelt om zeep zijn. Dat fenomeen blijkt niet eenmalig te zijn. Het doet zich ook voor bij andere landbouwers in Noord-Frankrijk. 70 procent van onze compost uit mestverwerking wordt uitgevoerd naar die belangrijke landbouwzone tussen Lille en Parijs in Frankrijk. Als dat in het gedrang komt en aanleiding geeft tot het verbieden van het uitvoeren van die compost, brengt dat onze mestverwerking en de realisatie van het nieuwe uitgevaardigde Mestdecreet dat ingang moest vinden op 1 januari 2007, in de problemen.

Mijnheer de minister-president, hoe moet het nu verder? Waar zijn we mee bezig? Welke zijn de controlemechanismen om het afgeleide product uit de mestverwerking aan de kwaliteitsnormen te laten beantwoorden? Als we daar weinig of geen controle over hebben, wat kunnen we dan doen om een certificeringssysteem op te zetten, zodat de mest en de afgeleide producten aan een aantal kwaliteitsnormen beantwoorden, en de afnemer niet in zijn vertrouwen wordt geschaad?

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Mevrouw de voorzitter, ik volg dit soort dossiers met heel veel aandacht. Ook in deze zaak kom ik ten volle op voor de Vlaamse landbouwers en veetelers, die het slachtoffer dreigen te worden van wat desgevallend verkeerd is gelopen met de verboden verbeteraar die in deze vragen aan bod komen.

Ik antwoord mede namens minister Peeters, die is verontschuldigd wegens een zending in het buitenland. We werden op de hoogte gebracht van dit probleem door persberichten, waaruit zou blijken dat de meststof of bodemverbeteraar afkomstig van Compofer in Frankrijk, een probleem vormt. We hebben onmiddellijk contact opgenomen met de VLM-mestbank, de Milieu-inspectie en OVAM. Ondertussen is er ook informatie bezorgd over de vergunnings- en erkenningstoestand van het bedrijf, de kwaliteitsopvolging die sinds september 2006 bij dit bedrijf is opgestart door de Vlaamse Compostorganisatie, de transporten en verwerking van mest, de controles enzovoort.

Minister Peeters is er samen met zijn administratie van overtuigd dat de eindproducten van de mestverwerkingsinstallatie waardevolle producten zijn, die normaal onderworpen zijn aan veelvuldige en strenge controles. Inzake het Franse gerechtelijk dossier moeten we de scheiding der machten strikt in acht nemen. Het onderzoek loopt. Er moet nog worden uitgemaakt of er een oorzakelijk verband is tussen de compost en de opgetreden schade, met het oog op de aquiliaanse aansprakelijkheid. Het spreekt voor zich dat ik daarover geen uitspraken wil doen.

Inzake de controles en de contacten met het FAVV voert de vzw VLACO in het kader van de afvalstoffenwetgeving systematisch kwaliteitscontroles uit bij bedrijven die organisch-biologisch afval op een biologische manier verwerken. Een aantal bedrijven verwerkt dierlijke mest samen met organisch-biologisch afval. OVAM ondersteunt en controleert de werking van de vzw VLACO. De federale overheidsdienst Volksgezondheid, het FAVV en Leefmilieu zijn betrokken bij de landbouwkundige waarde en de hygiënische aspecten.

De kwaliteitsopvolging van de vzw VLACO behelst zowel acceptatie, productieproces als het product zelf. Er wordt jaarlijks minstens één bedrijfsaudit uitgevoerd door de betrokken vzw. Verspreid over het jaar worden regelmatig staalnames uitgevoerd. De resultaten worden in een soort voortschrijdende reeks met elkaar vergeleken en totaal en individueel beoordeeld.

Analyses door de vzw VLACO moeten worden aangevuld door eigen analyses van de producent. Op die manier wordt een beeld van het proces en de productie over heel het jaar bekomen. Dat is een voordeel ten aanzien van een momentopname op basis van een staalname.

Indien voldaan wordt aan alle voorwaarden, dan wordt desgevallend een keuringsattest afgeleverd. Op basis van een eerste staalname en een pre-audit kan in voorkomend geval een voorlopig keuringsattest worden afgeleverd.

De acceptatie van stromen die zullen worden verwerkt, is een cruciale schakel in de hele kwaliteitsopvolging. Er kunnen enkel waardevolle, niet-verontreinigde afvalstoffen met een toegevoegde landbouwkundige waarde worden aanvaard. Belangrijk hierbij is het zogenaamde niet-verduunningsprincipe.

Bij Op de Beeck is de kwaliteitsopvolging van het biotermisch droogproces volgens het beschreven protocol sinds eind 2006 opgestart. In februari van dit jaar is een voorlopig keuringsattest voor zes maanden afgeleverd jaar, op basis van de pre-audit en de staalname. De laatste staalname dateert van begin februari. De resultaten zijn nog niet beschikbaar. Enkele dagen geleden, op 23 maart, is de opdracht gegeven voor een nieuwe staalname. Die werd uitgevoerd op 26 maart.

De VLM-Mestbank volgt de transporten van dierlijke mest en andere meststoffen op. Algemeen geldt de volgende procedure: transporten worden schriftelijk of elektronisch aangemeld bij de Mestbank. Na de administratieve controle en de goedkeuring door de Mestbank kunnen de transporten doorgaan, waarna ze schriftelijk of elektronisch worden bevestigd. Sinds kort worden de transporten bijkomend opgevolgd door een zogenaamd AGR-GPS-systeem.

Naar aanleiding van de persberichten is er op 19 maart en vandaag coördinatieoverleg geweest bij het Federaal Agentschap voor de Voedselveiligheid, het FAVV. Daarbij zaten behalve het FAVV zelf ook de mensen van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, de milieuinspectie en OVAM aan tafel, om te komen tot verdere afspraken, waarover ik vandaag niet zal en kan uitweiden. Uiteraard zal de VLM-Mestbank verder bij die afspraken betrokken worden.

Eerstdaags zullen er afspraken gemaakt worden tussen enerzijds de mestbanken en anderzijds de diensten van

de betrokken Franse departementen en het Franse ministerie van Landbouw. Het doel daarvan is om de bestaande Vlaamse en Franse opvolgingssystemen nog beter op elkaar af te stemmen.

Wat zijn de gevolgen van dit dossier op de export van Vlaamse mest? Wij zullen er samen met de bevoegde administraties en met VCM aan werken om duidelijk te maken dat de Vlaamse eindproducten waardevol zijn en dat ze voldoen aan de vooropgestelde eisen. Het is de bedoeling van minister Peeters om de Franse afnemers hiervan te overtuigen via intensief overleg, gekoppeld aan terreinbezoeken en goede promotie. Het is uiteraard van essentieel belang dat we de exportmogelijkheden in dat verband behouden en zelfs uitbreiden, teneinde de slagkracht van het Mestdecreet op het terrein volop waar te maken.

Welke initiatieven neemt de minister om de efficiëntie van de controles te verhogen? Er wordt gepleit voor een gecoördineerde aanpak tussen alle betrokken regionale en federale overheidsinstanties, zoals dat momenteel gebeurt en verder zal gebeuren. Minister Peeters is ervan overtuigd dat naast de noodzakelijke overheidscontroles een geïntegreerde kwaliteitsopvolging, zoals momenteel voorzien is in VLAREA en uitgevoerd wordt door de vzw VLACO, wenselijk is voor het hele gamma van meststoffen of bodemverbeteraars waarin afvalstoffen en/of dierlijke mest zijn verwerkt. Deze aanpak is jarenlang succesvol geweest voor de gift- en de groencompost.

Als extra maatregelen zullen de afdelingen AMI en FAVV de reeds geplande controles versneld uitvoeren. Er zullen ook extra stalen genomen worden van de organische eindproducten door alle betrokken administraties en organisaties. De Vlaamse transportcontroles worden opgedreven. Minister Peeters plant bijkomende transportvereisten. Naast de uitbreiding van de verplichting van het AGR-GPS-systeem, zal ook een elektronische Europese transportopvolging worden uitgebouwd en geïmplementeerd. In 2003 is reeds, via een aanpassing van het Mestdecreet, voorzien in de mogelijkheid van een vrijwillige certificatie van eindproducten. De uitwerking ervan werd door het VCM opgestart in de periode 2003-2004, maar door onvoldoende interesse van de sector – wat samenhangt met onvoldoende baten ten aanzien van de te verrichten kosten – werd het project niet verder uitgewerkt.

U hebt terecht onderstreept dat de tijd wellicht rijp is om de certificatie van eindproducten verder te finaliseren. Minister Peeters kondigt aan dat hij spoedig de betrokken administratie en de sector hieromtrent zal consulteren.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. U

hebt geschetst hoe het controlesysteem momenteel werkt. Ik ben ook verheugd dat u samen met de minister van Leefmilieu bereid bent om extra maatregelen te nemen om dergelijke incidenten in de toekomst te vermijden. Blijft natuurlijk de vraag waarom de Vlaamse overheid hierover niet publiekelijk heeft gecommuniceerd. Dat had de schade die de sector van de veehouderij opnieuw heeft opgelopen kunnen beperken.

In het geschetste geval is niet alleen sprake van mestverwerking maar ook van de verwerking van afvalproducten van diverse aard. Insiders en kenners vragen zich dan ook terecht af of daarmee de kat niet bij de melk wordt gezet, en of er voldoende controles zijn. Men verwijst ook naar de controles tijdens het weekend.

De heer Patrick Lachaert: De datum van het schadegeval is 2005. Dat was dus vòòr het controlesysteem op de kwaliteit van de afgeleide producten. Het is dan ook meer dan ooit noodzakelijk om daartoe een andere procedure op te zetten. Ik hoop dat u daarin slaagt. Verder moeten de Franse boeren, die vrij grote boeren zijn en dus grote composteringsbehoeften hebben, opnieuw vertrouwen krijgen want dat is daar momenteel ver zoek.

Minister-president Yves Leterme: Ik benadruk nogmaals dat het de bedoeling is van minister Peeters om via zijn diensten, terreinbezoeken en extra informatie-inspanningen, duidelijk te maken aan de Franse gebruikers welke certificatie- en controlemechanismen normaal gezien garanderen dat de afgeleverde compost van uitstekende hygiënische en andere kwaliteit is.

De heer Stefaan Sintobin: Ik veronderstel dat u het artikel ook hebt gelezen. Ik ben dan ook verbaasd over het stilzwijgen van de landbouwdeskundige van CD&V, met name mevrouw Rombouts.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Platte-landsbeleid, over het bezoek van de minister-president aan zijn Nederlandse collega Balkenende en het overleg betreffende de dossiers Scheldeverdieping en IJzeren Rijn

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, volgende zondag is het 1 april en dan herdenken we de val van Den Briel. De val van Den Briel was een belangrijk historisch maritiem moment

omdat het de inzet van en de aanzet tot de scheiding der Nederlanden is geweest. Wat toen begon, voltrok zich een tiental jaren later in 1585 met de val van Antwerpen. Sindsdien zijn de verhoudingen tussen de broedervolkeren Vlaanderen en Nederland niet meer vanzelfsprekend geweest.

Mijnheer de minister-president, ook in dit huis onderwerpen wij u regelmatig over die verhoudingen, zeker voor wat de grensoverschrijdende verkeersdossiers betreft. Zo hebben wij u en uw voorgangers al regelmatig gevraagd hoe het nu zit met de IJzeren Rijn, met de verdieping van de Schelde, met de tweede zeesluis van Gent enzovoort.

Mijnheer de minister-president, wij hebben begrepen dat u daar begin deze week met uw Nederlandse ambtgenoot Balkenende een diepgaand overleg over hebt gehad.

Helaas werd dat overleg een beetje overschaduw door een deeldossier, met name dat over het wegenvignet. We zullen het daar straks nog over hebben. U hebt uitspraken gedaan die minstens contesteerbaar en door sommigen als ongelukkig worden beschouwd. U hebt in één pennentrek een heel artikel uit uw regeerakkoord overboord gegooid. Daarin stond dat Vlaanderen voorstander was van dat wegenvignet, dat het zou worden ingevoerd en dat er zou worden gezorgd voor een compensatie voor de eigen ingezetenen. U hebt daarover gisteren verantwoording afgelegd in de commissie voor Openbare Werken. De discussie over dat punt heeft twee uur geduurd. Het was een interessant debat, dat zeker nog niet is uitgeput.

U hebt meegedeeld dat u het idee moest intrekken omdat Europa daar vragen over had. We zullen straks aantonen dat de Europese redenen allesbehalve dwingend zijn. We volgen ter zake de scepsis van uw coalitiepartners Open Vld en sp.a-spirit.

Maar, mijnheer de minister-president, we hadden u nog kunnen volgen als u vanuit het Catshuis in Nederland ook positieve berichten had meegebracht. Wat wij van uw reis naar Nederland en uw onderhoud met Balkenende hebben onthouden, is dat Vlaanderen op vraag van Nederland het wegenvignet inslikt. We zouden van u echter willen weten wat de Nederlanders daarvoor in ruil hebben gegeven. Als een dergelijk belangrijk element uit het regeerakkoord wordt opgegeven, als op een eenzijdige eis van de Nederlanders wordt ingegaan, dan moet daar toch iets tegenover staan!

Mijnheer de minister-president, ik hoop dat ik met deze vraag een voorzet geef en dat u de bal in een open doel kunt trappen. We zouden van u willen weten wat de Nederlanders u in ruil hebben gegeven. Wij waren vragende partij voor de verdieping van de Schelde. Wat is

daar de stand van zaken? Welke toegevingen hebt u van Nederland bekomen? Gaan de Nederlanders trouw de afgesloten akkoorden uitvoeren? Of gaan ze meer doen dan dat? Gaan ze in plaats van de bekomen 13,10 meter tij-ongebonden diepgang u 14, 15 of 16 meter geven?

Gaan ze ons tegemoetkomen in het dossier over de IJzeren Rijn? Daarover bestaan internationale arbitrage-uitspraken die Vlaanderen in het gelijk stellen. Nederland moet zo snel mogelijk de IJzeren Rijn reactiveren. Heeft minister-president Jan Peter Balkenende daarover toezeggingen gedaan?

Heeft Nederland, ten slotte, een toezegging gedaan voor een eventueel bijkomende zeesluis ter hoogte van Terneuzen?

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Mevrouw de voorzitter, ik wil beginnen met te zeggen dat elkeen zijn methode heeft. Dit soort dossiers worden, wat mij betreft, niet betrokken bij een ruil- of koehandel.

Ik zal kort even ingaan op het dossier van het wegvignet. Voor mij was het uitgesloten om een risico te lopen. De opinie van de Europese Commissie daarover was zeer duidelijk. Ik wil niet het risico lopen om aan elke bezitter van een wagen opnieuw een forfaitaire taks van 60 euro op te leggen zonder dat enige vorm van compensatie mogelijk was. Ik wilde het risico op die extra belasting voor de Vlaamse gezinnen niet lopen.

Mijnheer Penris, u had het over drie infrastructuurdossiers. Wat de Scheldeverdieping aangaat, hebt u waarschijnlijk ook de actualiteit gevolgd. U zult weten dat door de verkiezingscampagnes voor zowel de Tweede Kamer als voor de Provinciale Staten, die pas zijn afgelopen, bepaalde procedures niet verder in het parlement werden behandeld. Daarnaast is er in de publieke opinie, onder meer in Zeeland, ook heel wat te doen geweest over bepaalde aspecten van de dossiers die het voorwerp uitmaken van vier verdragen. In Vlaanderen moeten we daar nog twee of drie stappen zetten vooraleer de hele procedure is afgerond.

Over de verdieping van de Schelde is afgesproken dat het engagement correct wordt nagekomen door Nederlandse regering. De ratificatieprocedure zal eerst op het niveau van de Tweede Kamer en nadien van de Senaat worden doorlopen. De timing zal daarbij worden gerespecteerd.

Vandaag heeft er nog een vergadering over de procedure plaatsgevonden. Minister-president Balkenende heeft verzekerd dat de ratificatie in de Tweede Kamer volgens schema verloopt. Normaal moet nog voor het reces, dat in Nederland op 6 juli begint, het ratificatieproces afgerond zijn.

Er is een toezegging gebeurd op het vlak van de vergunningverlening voor de aanvang van de werken. Ook bij ons kunnen er tijdens de vergunningsprocedures onverwachte zaken opduiken. Bij een normaal verloop kunnen de werken worden aangevat in de loop van 2007. Minister Peeters heeft het dan steevast over 'de eerste spadeestek'. Voor een waterloop als de Schelde kan ik me echter niet concreet voorstellen hoe dat gebeurt.

Het is een dossier dat zeer, zeer lang heeft aangesleept en waarover iedereen altijd sceptisch heeft gedaan. Ik stel vast dat wij, minister Peeters en ikzelf, erin zijn geslaagd om het dossier vlot te trekken en tot nu toe perfect volgens de timing te laten verlopen. Dat gebeurt trouwens in een zeer goede verstandhouding met de Nederlandse regering.

Met betrekking tot de IJzeren Rijn heb ik eerder al aangegeven – en u hebt dat niet vermeld – dat daarvoor in eerste instantie de federale regering verantwoordelijk is. Wij zijn uiteraard vragende partij. Ik heb over dit dossier een informeel gesprek gehad met federaal staatssecretaris Tuybens, vooraleer hij een ontmoeting had met de nieuwe minister voor Verkeer en Waterstaat, de heer Camiel Eurlings. Het onderhoud tussen de heer Tuybens en de heer Eurlings heeft intussen plaatsgevonden, ik denk op 22 maart. Het heeft, volgens de beide bewindslieden, als resultaat opgeleverd dat de afspraken ook daar correct worden nageleefd, dat de uitvoering van de werkzaamheden er effectief op het goede spoor zit en dat, volgens mijn federale collega, het dossier perfect verloopt. Onze rol is daar, ten behoeve van de Vlaamse economie en onder meer de haven van Antwerpen, om te zorgen voor de verbetering van de modal split via de IJzeren Rijn. Daarom nemen wij iedere gelegenheid te baat om zowel bij de Nederlandse regering als bij de federale collega's aan te dringen op spoed.

U zult zich herinneren dat ik voor dit dossier zelfs naar Nordrhein-Westfalen ben geweest, om daar de belangen van de haven van Antwerpen te behartigen.

Ook met betrekking tot de maritieme toegang Gent-Terneuzen verloopt alles volgens schema. De stand van zaken is dat er dienaangaande een studieopdracht is gegeven. Die wordt normaal gezien opgeleverd tegen 2008. Ik vermoed dat deze oplevering effectief zal kunnen gebeuren. Op basis daarvan zullen de juiste beslissingen op het juiste moment kunnen worden genomen.

Ik denk, in het algemeen, dat deze dossiers in goede zin evolueren. Ik voeg er aan toe dat ik vanuit mijn bevoegdheid voor Landbouw vorige week een contact heb gehad met mijn nieuwe collega van Landbouw, mevrouw Verburg, die ook verantwoordelijk is voor Natuur. Dat is in het dossier van de Scheldeverdieping

een belangrijk aanknopingspunt met een probleem dat nog gerezen was en waarrond enige commotie was ontstaan. Ook daar gaan wij naar correcte en evenwichtige oplossingen.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister-president, ik noteer, en ik blijf noteren: de Nederlanders vragen en de Nederlanders krijgen. Zij hebben indertijd een ont koppeling van de loodsentarieven gevraagd, zij hebben dat verkregen. Wij, Vlamingen, hebben vorige maand het verdrag terzake goedgekeurd. Destijds vroegen zij een TGV-tracé over een welbepaalde zone, zij hebben dat verkregen. Zij vroegen het afzien van het wegvignet, zij hebben dat verkregen. U zegt dat u de Vlaamse belastingbetaler niet erger wilt belasten dan op dit ogenblik al het geval is. Ik vrees, mijnheer de minister-president, dat de alternatieven die nu door sommigen naar voren worden geschoven de belastingbetaler uiteindelijk nog zwaarder zullen treffen dan het wegvignet met compensaties, dat in uw regeerakkoord was voorgesteld. We zullen daarop straks misschien terugkomen.

U hebt nu van Nederland twee toezeggingen verkregen. De ratificatie van de Scheldeverdragen zal gebeuren volgens de vastgelegde termijnen. Het zou er nog maar moeten aan ontbreken, mijnheer de minister-president. U weet zeer goed, en u geeft het aan, zonder de dingen bij naam te noemen: uw Nederlandse collega van Milieu en Landbouw heeft daar een probleem opgeworpen. Wij hebben dat hier in het Vlaams Parlement ook gedaan. De Nederlandse Tweede Kamer heeft voor haar uiteengaan voor de verkiezingen bijna eenparig een resolutie aangenomen die inhield dat gedwongen onteigeningen in het kader van het Scheldeverdiepingsverdrag uit den boze waren en niet konden. Wat heeft uw collega daarop geantwoord? Gaat men die resolutie naast zich neerleggen? Gaat men de gedwongen onteigeningen alsnog doorvoeren? Want het een hangt samen met het ander. Als je niet kunt overgaan tot gedwongen onteigeningen en gedwongen ontpoldering, dan staat het hele verdrag op losse schroeven.

Over de IJzeren Rijn zegt u zeer duidelijk dat het niet uw bevoegdheid is. Dat weet ik ook wel: het is een federale bevoegdheid. We weten dat u federale ambities hebt, en we waarderen ten zeerste dat u zich ook dat dossier hebt aangetrokken en dat u ook hier op bekwame spoed blijft aandringen. Maar aandringen op bekwame spoed, mijnheer de minister-president, zal niet voldoende zijn. U hebt dat gedaan, al uw voorgangers hebben dat gedaan, en er rijdt nog altijd geen trein over de IJzeren Rijn.

Minister-president Yves Leterme: Het verschil tussen de huidige en vorige aanpak bestaat erin dat er resultaat wordt geboekt. Er is het akkoord dat getekend werd in Middelburg. De ratificatie verloopt volgens de normale procedure. De IJzeren Rijn wordt aangepakt. Men legt zich neer bij de uitspraak inzake arbitrage. De werken

verlopen via de juiste volgorde op de juiste manier. In de havengemeenschap in Antwerpen en ruimer dan dat weet men de inspanningen van mijn Vlaamse Regering bijzonder te waarderen. Echt, u moet daar eens uw oor te luisteren leggen. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, wees ervan overtuigd dat ik mijn oor te luisteren leg bij de Antwerpse havengemeenschap en ook bij andere havengemeenschappen in Vlaanderen. De geruchten die ik daar opvang, zijn minder positief dan wat u ons hier vandaag probeert te verkopen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Madagaskar, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Antananarivo op 29 september 2005

– 1028 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Mauritius inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 30 november 2005

– 1029 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Peru, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 oktober 2005

– 1044 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Islamitische republiek Pakistan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 23 april 1998

– 1112 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de ontwerpen van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de BLUE en de republiek Mada-

gaskar, tussen de BLUE en de republiek Mauritius, tussen de BLUE en de regering van de republiek Peru, en tussen de BLUE en de Islamitische republiek Pakistan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen. Ik stel voor om de vier ontwerpen van decreet samen te behandelen. (*Instemming*)

De algemene bespreking is geopend.

De heer Verstreken, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, minister Moerman gaf uitvoerig uitleg omtrent de akkoorden van de BLEU in de commissie. De BLEU heeft de voorbije dertig jaar geregeld overeenkomsten ter bevordering en bescherming van investeringen afgesloten met landen die geen lid zijn van de OESO, omdat deze doorgaans een hoger risicoprofiel vertonen qua internationale investeringen.

De minister schetste summier het verloop van de onderhandelingen en goedkeuringsprocedures van de voorliggende BLEU- investeringsbeschermingsovereenkomsten met Madagaskar, Mauritius, Peru en Pakistan. Ze wees erop dat voor elk van die overeenkomsten de BLEU- typetekst als model voor de onderhandelingen heeft gediend. Ze overliep ook de chronologie van de ratificatieprocedure. Daarvoor verwijs ik naar het schriftelijke verslag.

De onderhandelingen met Madagaskar en Mauritius verliepen gelijktijdig met de onderhandelingen met een reeks andere ontwikkelingslanden, dit teneinde de administratieve weerslag van dergelijke procedures op de budgetten van de betrokken ontwikkelingslanden te beperken. Dit is volgens de minister trouwens een geijkte methode bij dergelijke BLEU-onderhandelingen. Voor wat Peru betreft, is er gewerkt via een zogenaamde consensus ad referendum over het ontwerp van tekst die dan nog het voorwerp kon uitmaken van technische verbeteringen.

De onderhandelingschronologie voor het akkoord met Pakistan is ingewikkelder en vertoont hier en daar enkele hiaten. Op 7 en 8 mei 1996 vond een onderhandelingsronde plaats waar een compromistekst ad referendum werd aanvaard, na goedkeuring door de Pakistaanse overheid. De staatsgreep van generaal Musharraf vormde echter de aanleiding voor het federale parlement om de goedkeuringsprocedure op te schorten. In 2002 werden parlementsverkiezingen gehouden die Pakistan terugbrachten naar een democratisch bestuur. Het land verbond zich er volgens de minister ook toe de mensenrechten en democratische principes te eerbiedigen. Het heeft intussen ook de acht basisconventies van de Internationale Arbeidsorganisatie ondertekend.

Voor het overzicht van de overeenkomsten verwijs ik naar het schriftelijke verslag omdat dit vrij technisch en uitgebreid is.

Mevrouw Smet stelde vast dat het gebrek aan gegevens blijft bestaan, aangezien alleen de handel wordt belicht. Het moet toch duidelijk zijn of de overeenkomsten die gesloten worden ook in reële termen effect hebben. Verder heeft ze het er nog steeds moeilijk mee dat er zoveel eieren worden gelegd onder landen die het nog steeds niet zo nauw nemen met de mensenrechten en vooral de rechten van de vrouw, zoals Pakistan in het bijzonder.

De heer Van Nieuwenhuysen sloot zich aan bij de opmerking van mevrouw Smet, maar merkte op dat het probleem inzake mensenrechten niet mag worden verengd tot louter de positie van de vrouwen. De overeenkomsten zelf vindt hij voor de Vlaamse internationale ondernemers van zeer groot belang en een steun voor bedrijven in het buitenland. Tegelijk brengen ze ook een risicovermindering mee voor de investeerders.

Ik hou het hierbij voor het mondelinge verslag. Het volledige schriftelijke kunt u nalezen. De ontwerpen van decreet werden alle vier unaniem goedgekeurd met acht stemmen. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Madagaskar, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Antananarivo op 29 september 2005

– 1028 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1028/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Mauritius inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 30 november 2005 – 1029 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2006-07, nr. 1029/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Peru, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 oktober 2005 – 1044 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2006-07, nr. 1044/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Islamitische republiek Pakistan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 23 april 1998 – 1112 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2006-07, nr. 1112/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

AANWIJZING van twee deskundigen voor toezicht op de geautomatiseerde stemmingen van 10 juni 2007

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de aanwijzing van twee deskundigen die naar aanleiding van de verkiezingen van 10 juni 2007 toezien op de integriteit en de goede werking van alle informaticatechnische aspecten van het kiessysteem, conform artikel 5bis van de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming.

Het Uitgebreid Bureau draagt de heer Kurt De Vriendt, directeur van de directie Informatica en Techniek, voor als effectieve deskundige en mevrouw Natasja Hennen, senior consultant van de firma Cronos, als plaatsvervangende deskundige.

Is het Parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Ik verklaar de heer Kurt De Vriendt aangewezen tot effectieve deskundige en mevrouw Natasja Hennen aangewezen tot plaatsvervangende deskundige zoals bedoeld in artikel 5bis van de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Penris en Filip Dewinter betreffende de toekomst van het wegenvignet in Vlaanderen – 1166 (2006-2007) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Filip Dewinter bij motie van orde de spoedbehandeling gevraagd van het voorstel van resolutie van de heren Penris en Dewinter betreffende de toekomst van het wegenvignet in Vlaanderen.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, collega's, gisteren hebben we in de commissie voor Openbare Werken een uitgebreid debat over de toekomst van het wegenvignet gevoerd. Dat was enigszins verrassend, want op de agenda stond enkel een interessante vraag

van mevrouw De Ridder over de Europese adviezen over de invoering van het wegvignet geagendeerd. Tot onze aangename verrassing hebben we mogen vaststellen dat naast de talrijke camera's ook de minister-president in de commissie aanwezig was. Dat gaf aanleiding tot een iets uitvoeriger debat dan kon worden verwacht.

Dit debat mag niet vrijblijvend zijn, al was het maar omdat het debat volgens ons heeft aangetoond dat er over het wegvignet in de regering en de meerderheid geen duidelijkheid meer bestaat. Anders gesteld: we zijn in een soort van politieke minicrisis verzeild geraakt die misschien de goede werking van de Vlaamse Regering hypothekeert. En dat laatste willen we uiteraard te allen prijze vermijden.

Voor diegenen die zich de inhoud van het regeerakkoord niet meer herinneren: het regeerakkoord bepaalt dat de verkeersbelasting moet worden vervangen dankzij de invoering van een wegvignet, zodat iedereen, ook buitenlanders, betalen voor het gebruik van onze wegeninfrastructuur.

Aansluitend bij die bepaling in het regeerakkoord heeft dit parlement een aantal moties die van deze gedachte uitgaan, vrijwel unaniem aangenomen. Er zijn ook studies uitgevoerd die dit idee hebben onderzocht. En nog maar in december van 2006 is terzake een principeovereenkomst tussen de gewestregeringen afgesloten. In die overeenkomst staat dat een wegvignet mag worden ingevoerd, en dat dit voor 1 januari 2008 moet gebeuren.

Begin 2007 hebben we, naar aanleiding van debatten in de commissie voor Openbare Werken en in deze plenaire vergadering, mogen vernemen dat wegens technische redenen de datum van 1 januari 2008 misschien te hoog is gegrepen, maar dat alleszins 1 januari 2009 voor de invoering van een wegvignet, in welke vorm ook, best realistisch en haalbaar is.

Groot was onze verbazing toen we begin deze week moesten vernemen, naar aanleiding van een ambtsbezoek van de minister-president aan zijn Nederlandse collega, dat hij afzag van het principe van het wegvignet zoals ingeschreven in het regeerakkoord en zoals bij herhaling ondersteund en mee verdedigd door collega's van zijn meerderheid.

Het debat van gisteren heeft aangetoond dat de minister-president mogelijk soloslim heeft gespeeld. Dus denk ik dat er minstens een zweem van onduidelijkheid in dit dossier is ontstaan. Twee regeringspartijen geven zeer duidelijk of minstens verholen toe dat ze de demarche van de minister-president in Nederland ten aanzien van dit onderdeel van het regeerakkoord, niet of zeer slecht zien zitten, en heel wat vragen hebben.

Om deze vragen te beantwoorden, hebben wij, zeer kort, een voorstel van resolutie ingediend dat ten aanzien van

dit onderdeel van het regeerakkoord opnieuw duidelijkheid kan scheppen, met name dat we zouden moeten vasthouden aan het principe van het wegvignet met compensatie voor de eigen ingezetenen, voor de eigen belastingbetalers, en dat we deze piste voor een keer onderwerpen aan de formele toets van de Europese instanties. Want het enige argument dat de minister-president gisteren aan dit parlement kon overmaken, was dat de piste van het wegvignet de toets van Europa mogelijk niet zou kunnen doorstaan. En op wat baseerde hij zich? Op een verslag dat hij had ontvangen naar aanleiding van een informeel gesprek met twee ambtenaren van de Europese Gemeenschap enerzijds en de gewestregeringen anderzijds. Volgens mij is dat onvoldoende. Ik denk dat we klaarheid moeten vragen en de resolutie vandaag al mogen voorleggen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Na het debat van gisteren denk ik dat de vraag die het Vlaams Belang hier voorstelt, zonder voorwerp is omdat we gisteren met de commissie duidelijke afspraken hebben gemaakt op basis van een voorstel van resolutie van de heer Glorieux om hoorzittingen te vragen en zo het dossier ten gronde te bekijken.

De voorzitter: Ik neem aan dat u het verwijst naar de commissie?

Is het Parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Dan is aldus beslist.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Madagaskar, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Antananarivo op 29 september 2005

– 1028 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
105 leden hebben ja geantwoord;

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Mauritius inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 30 november 2005 – 1029 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord;

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Peru, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 oktober 2005 – 1044 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
107 leden hebben ja geantwoord;

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de internationale conventie tegen het dopinggebruik in de sport, opgemaakt in Parijs op 19 oktober 2005, en de bijlagen I en II – 1048 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
113 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Islamitische republiek Pakistan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 23 april 1998 – 1112 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
108 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp en van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp, wat het bestuurlijk beleid betreft, en tot bekrachtiging van sommige bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 betreffende het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, betreffende de inwerkingtreding van regelgeving tot oprichting van agentschappen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en betreffende de wijziging van regelgeving met betrekking tot dat beleidsdomein
– 1121 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
84 leden hebben ja geantwoord;
30 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Koen Van den Heuvel, mevrouw Caroline Gennez en de heer Jan Peumans betreffende 'de sociale staat van Vlaanderen'
– 890 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 7

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil toch even benadrukken dat mijn fractie het ten zeerste betreurt dat, als gevolg van een handig een-tweetje tussen sp.a en het Vlaams Belang, het eerder in de plenaire zitting goedgekeurde amendement van Groen! uiteindelijk in een tweede lezing werd weggestemd.

Ik betreurt dat. Ik betreurt ook dat sp.a bij de tweede lezing zelfs niet aanwezig was en blijkbaar de moed niet had om te verantwoorden waarom ze ertegen is dat een

index voor duurzame, economische welvaart als meetlat voor het welzijn en de welvaart in Vlaanderen wordt meegenomen.

Collega's, ik begrijp ook niet dat fractieleden van sp.a wel een petitie van het middenveld ondertekenen, waarin expliciet wordt opgeroepen om gebruik te maken van de index voor duurzame economische welvaart, maar het blijkbaar niet nodig vinden om er in het parlement ook werk van te maken. We zullen ons dan ook onthouden bij de stemming over de resolutie waarbij ons amendement werd weggestemd.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, over de tweede lezing kan ik alleen maar stellen dat wij met het voorstel, zoals het hier in het parlement werd goedgekeurd, geen problemen hadden. Bij de algemene bespreking hadden we het element duurzaamheid heel sterk naar voren geschoven. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Bij de algemene bespreking van de resolutie in de commissie, mevrouw Vogels, was niemand van Groen! aanwezig. *(Opmerkingen van de heer Jef Tavernier)*

Mijnheer Tavernier, toen we erover gestemd hebben, was niemand van Groen! aanwezig.

De heer Eloi Glorieux: Groen! heeft geen stemrecht in de commissie, collega Sannen.

De heer Ludo Sannen: Toen we het besproken hebben ook niet. We hebben het element duurzaamheid steeds beklemtoond. Wij gaan ervan uit dat duurzaamheid een onderdeel van het onderzoek zal zijn.

Toen Groen! hier in de plenaire vergadering een amendement heeft ingediend – dat het ook heeft gehaald – om het element duurzaamheid nog sterker te beklemtonen, hadden we daar geen probleem mee. We hadden ook geen enkele behoefte om dit via een tweede lezing terug weg te stemmen.

Een meerderheid in de commissie heeft dit amendement er echter terug uitgehaald. Dat is de verantwoordelijkheid van degenen die dat hebben gestemd. Zowel met dit voorstel van resolutie als het vorige geamendeerde voorstel van resolutie heb ik geen enkel probleem, ik ga ervan uit dat het element duurzaamheid mee opgevolgd wordt en heb daar geen symbolisch amendement van Groen! voor nodig.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, we hebben de resolutie niet ondertekend, maar we

zullen ze wel goedkeuren. We hebben ze niet getekend omdat we vonden dat we met de Vlaamse Regionale Indicatoren, afgekort VRIND, al een instrument hadden dat een eind op weg gaat naar wat men hier vraagt. Uit de uitleg van de minister-president over het voorstel van resolutie bleek dat men eigenlijk met de VRIND en met nog een aantal andere instrumenten bezig was. Daarom vinden we dat we ze wel mee kunnen goedkeuren, maar we hebben ze niet onderschreven omdat we vinden dat we niet te veel instrumenten elkaar moeten doen overlappen.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: De bedoeling van de resolutie is een aanvulling te zijn bij de Vlaamse Regionale Indicatoren. Dat bevat statistisch materiaal. Dit is een vraag naar een meer diepgaande analyse van een aantal maatschappelijke ontwikkelingen in Vlaanderen. Ik kan het standpunt van de heer Sannen bijtreden. Er is in de commissie uitgebreid gediscussieerd over duurzaamheid. Er is verwezen naar de duurzaamheidsmonitor, die apart van deze vraag zal worden opgesteld door de Vlaamse Regering, zodat het amendement dat Groen! had voorgesteld, zonder voorwerp is.

De voorzitter: De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse: Mevrouw de voorzitter, collega's, over de inhoud van deze zaak hebben we het al een vorige keer gehad. Daar wil ik niet op terugkomen. Geen enkele van de regeringspartijen vindt het nodig om het Vlaams Belang te danken omdat er een tweede lezing is gevraagd. Precies die tweede lezing heeft het de regeringspartijen mogelijk gemaakt om hun standpunt werkelijk duidelijk te maken terwijl ze een eerste keer totaal verdeeld en op een onmogelijke manier hadden gestemd.

Dat was een reden waarom het amendement van Groen! toen was aanvaard. Dat amendement is daarna bij algemeenheid van stemmen in de commissie weggestemd, terwijl de oorspronkelijke resolutie bij algemeenheid van stemmen is goedgekeurd. De regeringspartijen zijn ons natuurlijk geen dank verschuldigd, maar het is toch dank zij ons dat het gefikfak bij de vorige stemming teniet is gedaan.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 7

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
102 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
108 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Joke Schauvliege, de heer Patrick Lachaert, de dames Hilde Crevits en Anne Marie Hoebeke en de heren Bart Martens en Jos Bex betreffende de verspreiding van asbest in het milieu – 1078 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5

Stemming over de amendementen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de stemming over de amendementen op het voorstel van resolutie.

Aan de orde is de stemming over amendement 7 van mevrouw Van den Eynde en de heer Sintobin.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
80 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: Mevrouw de voorzitter, dit voorstel van resolutie is, samen met de hoorzittingen die gehouden zijn in de commissie, het antwoord op de vraag van juli vorig jaar van de fractie Groen!. Iedereen heeft zich daarbij aangesloten. De commissie heeft getracht zich op een ernstige manier over dit belangrijke probleem te buigen.

Ik dank alle leden van de commissie, zowel van de meerderheid als van de oppositie, en in het bijzonder mevrouw Schauvliege, voor de redactie van de tekst. Het is een evenwichtige en goed uitgebalanceerde resolutie waarbij de meest diverse aspecten van de problematiek worden aangeraakt, en dat zowel het regionale als het federale kader, dat niet onmiddellijk tot onze bevoegdheid behoort, bevat.

De vraag luidt dan ook de resolutie na goedkeuring over te maken aan de federale Kamer. Na officieuze contactname zal de Kamer wat haar onderdeel betreft daar verder werk van maken, in de commissie voor de Volksgezondheid.

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de stemming over amendement 8 van mevrouw Van den Eynde en de heer Sintobin.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
80 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Dames en heren, aan de orde is de stemming over amendement 9 van mevrouw Van den Eynde en de heer Sintobin.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
78 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Ik wijs de plenaire vergadering nogmaals op de tekstaanpassing die mevrouw Schauvliege deze morgen heeft voorgesteld, waarbij in het laatste lid van het beschikbare deel van het voorstel van resolutie de zin “omdat asbest pas vele jaren (dertig tot veertig jaar) na de blootstelling optreedt” wordt vervangen door “omdat de negatieve gevolgen van asbest pas vele jaren (dertig tot veertig jaar) na de blootstelling optreden”. Is de plenaire vergadering het hiermee eens? (*Instemming*)

Begin van de stemming.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
99 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Rudi Daems, Eloi Glorieux, Jef Tavernier en Jos Stassen en de dames Mieke Vogels en Vera Dua betreffende de verspreiding van asbest in het milieu – 1083 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
101 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Erik Arckens, Werner Marginet en Johan Deckmyn tot besluit van de op 8 maart 2007 door de heer Erik Arckens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het problematisch karakter van een doorgedreven cultureel participatiebeleid en de zogenaamde actieve cultuurstaat, naar aanleiding van het voorstel van de minister inzake een symbolische euro toegangsgeld voor de jeugd – 1137 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, het gaat over een zeer belangrijk punt. De minister van Cultuur heeft onlangs aangekondigd dat hij, mits het betalen van een symbolische euro, de jeugd als doelgroep zou willen toelaten in de grote Vlaamse cultuurinstellingen. Dit zou aansluiten bij een flankerend partici-

patiedecreet, dat hij al lang aankondigt. Her en der is al in de pers een en ander uitgelekt over de dingen die hij voorstaat wat participatie betreft, en het beleid ter zake. Wat ik doe, is eigenlijk not done: ik doe een voorafname op een ontwerp van decreet dat nog moet komen en waarop we aan het wachten zijn. Toch heb ik het voorgevoel dat het wat fout gaat lopen. Ik geef toe dat het cultuurbeleid van de minister vrij goede elementen bevat. Om het met Raymond van het Groenewoud te zeggen: “Het gaat verbaasd goed vooruit.” Als de cultuurminister echter zegt dat hij op zoek gaat naar het publiek, dan is er iets fout. Dan zoekt hij een marketingstrategie. Dan ziet hij de participatie als graadmeter van het rendement van zijn cultuurbeleid. Dat is al fout.

De tweede grote fout die ik zie is een doelgroepenbeleid: jeugd, allochtonen, gevangenen enzovoort. Dit botst totaal met de centrale notie ‘culturele competentie’, die we allemaal hanteren. Die is er en kan worden aangekweekt, onder meer door vroeg te interfereren in de opvoeding, omdat culturele competentie ook ontstaat in gezinnen. Een doelgroepenbeleid spoort niet met die centrale notie. Ik ken ex-gevangenen met een ongelofelijke graad van culturele competentie. Enerzijds is het dus niet zo dat je cultureel niet competent bent omdat je tot een doelgroep behoort. Anderzijds blijft een grote groep, die we zonder te vervallen in vox-populisme de ‘gewone man’ zullen noemen, in de kou staan.

Moet de gewone man participeren? Nee, maar het is wenselijk en het zou bijna crimineel zijn mocht hij niet kunnen participeren. Ik heb dat altijd geïllustreerd met het voorbeeld Brussel stad. Hier werken mechanismen die duidelijk laten zien dat de gewone man, als hij wil, niet kan participeren aan theater en dergelijke. Dat komt doordat men eerst de cultuurtempels uitvindt, die vervolgens bepaalde opdrachten geeft, waaraan dan weer doelgroepen verbonden zijn. Ons doel is niet om mensen die al participeren te doen participeren. Als dat de inhoud wordt van het decreet, waarop ik jammer genoeg vooruit loop, zijn we fout bezig.

Tot slot wil ik aan wie Manu Ruys altijd de linkerzijde noemde, een oproep doen. Verzaak niet aan jullie historische opdracht: het verdedigen van de belangen van de kleine man. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: *Stemming nr. 13*

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
28 leden hebben ja geantwoord;
81 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jos De Meyer en Frans Peeters, mevrouw Annick De Ridder en de heren Joris Vandenbroucke en Jan Peumans tot besluit van de op 14 maart 2007 door de heren Jan Penris en Jos De Meyer in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, respectievelijk over het statuut en de inhoud van de zogenaamde strategische visienota betreffende de zeehavens en over de samenwerking tussen de Vlaamse zeehavens en de verbindingen ertussen via weg, spoor en binnenvaart
– 1144 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, collega's, havenontwikkeling is één zaak, maar de zorg voor de verkeersveilige bereikbaarheid van het hinterland is een andere zaak. Het is noodzakelijk om de missing links versneld aan te pakken, zoals de volledige ombouw van de expresweg Antwerpen-Zeebrugge tot volwaardige E34. Daarom nodigen we jullie uit om deze motie samen goed te keuren.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voor een keer gaan we in op de uitnodiging van de heer De Meyer. Een keer is geen keer. Ik maak één bedenking: wij spreken niet graag over missing links, liever over ontbrekende schakels.

De voorzitter: *Stemming nr. 14*

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jef Tavernier, Eloi Glorieux en Rudi Daems tot besluit van de op 14 maart 2007 door de heren Jan Penris en Jos De Meyer in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, respectievelijk over het statuut en de inhoud van de zogenaamde strategische visienota betreffende de zeehavens en over de samenwerking tussen de Vlaamse zeehavens en de verbindingen ertussen via weg, spoor en binnenvaart – 1146 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 15

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
98 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, ik stel vast dat de integratie van de N-VA in de CD&V volledig is. Tot mijn grote verbazing stel ik vast dat de heer De Wever op de plaats zit van de heer Decaluwe en de heer Decaluwe op die van de heer De Wever. Ze drukken op elkaars stemknopje alsof er niets aan de hand is. Nochtans dacht ik dat CD&V en de N-VA twee aparte fracties zijn. Bij dezen is bewezen dat dat niet het geval is. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jef Tavernier en Eloi Glorieux tot besluit van de op 14 maart 2007 door de heer Jef Tavernier in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de jaarrekeningen en het businessplan van de luchthaven van Oostende – 1145 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, collega's, voor wie het verslag bij de interpellatie en de motie

niet heeft gelezen, wil ik het volgende toch even verduidelijken. In Oostende is er een luchthaven, dienst autonoom beheer. De Vlaamse Regering en de bevoegde minister spreken over de privatisering van die luchthaven en wij hebben niets tegen een eventuele privatisering, op voorwaarde dat er rekening wordt gehouden met milieuaspecten en economische aspecten.

Ik kan een aantal onder u geruuststellen, want deze motie gaat niet over de milieuaspecten, maar enkel over de economische en bedrijfseconomische aspecten. We hebben een regering die heel wat wil investeren. Daarvoor worden alternatieve financieringssystemen opgezet en daar wordt de private sector bij betrokken. Ik heb de indruk dat ook bij de meerderheid een heel grote bezorgdheid leeft over de juistheid van die constructies, over de gevolgen ervan en over de controle-mogelijkheden van het parlement.

In dit dossier stel ik vast dat het Rekenhof – toch onze waakhond als het gaat over de rekeningen en budgetten – stelt dat het de jaarrekeningen van het jaar 2005 nog altijd niet heeft gekregen. Bovendien zijn de jaarrekeningen van 2004 onvolledig. Voor de luchthaven van Oostende werd immers nog altijd geen inventaris gemaakt. De balans is dus onvolledig – dat is tussen haakjes ook het geval voor de luchthaven van Deurne.

Op dit moment is men met andere woorden onderhandelingen aan het opstarten zonder dat men over goede gegevens beschikt en zonder dat het parlement een serieuze controle kan uitvoeren op de bedrijfseconomische aspecten. Deze motie heeft als doel om vanuit dit Vlaams Parlement aan de regering te vragen om te zorgen voor een volledigheid van gegevens, een duidelijke openheid en een duidelijk businessplan. Dit parlement, meerderheid en oppositie, heeft daar recht op. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 16

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
34 leden hebben ja geantwoord;
66 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 18 april 2007 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.00 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Else De Wachter, Hugo Philtjens, Jul Van Aperen: gezondheidsredenen;

Louis Bril, Marc Cordeel, Jean-Marie Dedecker, Luc Van den Brande, Monica Van Kerrebroeck: buitenslands.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete,

Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern

Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 7:**JA-stemmen:**

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Temsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 8:**JA-stemmen:**

Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van

Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Kathleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

ONTHOUDING:

Rudi Daems

Stemming nr. 12:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De

Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 13:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 14:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees

Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Temsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 15:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Temsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 16:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Bart De Wever,

Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille
